

HEALTH 4.0 Magazin

2019/4

Bu Sayımızda:

- Doktorclub Awards 2019 Yaşam Boyu Onur Ödülü Prof. Dr. Nihat Dilşen'e Takdim Edilecek
- Sağlıkta Fark Yaratanlar Yazı Dizisi'nde: Prof.Dr. Fahrettin Keleştemur ve Prof.Dr. Erdal Akalın
- Arkan Grup Genel Koordinatörü Özcan Arkan ile Özel Röportaj
- Dünyadan Güncel Sağlık Teknolojileri Haberleri
- Türkiye'nin Sağlık Ödülleri'nde Büyük Finale Doğru

Büyük Finale Doğru

Doktorclub Awards 2019 "Türkiye'nin Sağlık Ödülleri" Ödül Töreni 20 Aralık 2019'da

İçindekiler

- Doktorclub Awards 2019'da Finale Doğru
- Doktorclub Awards 2019 Yaşam Boyu Onur Ödülü: Prof. Dr. Nihat Dilşen
- Sağlıkta Fark Yaratanlar-Prof. Dr. Fahrettin Keleştemur
- Özel Röportaj: Arkan Grup Genel Koordinatörü Özcan Arkan
- Sağlıkta Fark Yaratanlar-Prof. Dr. H. Erdal Akalın
- Alzheimer Demansını Yavaşlatabilen İlk ilaç
- Yenidoğan İçin İlk Medikal "Emilebilir" Glikoz Ölçer
- Kanser Hücrelerinin Teşhis ve Takibi İçin Minik Tuzaklar
- Örümcekler Yara Bantlarına İlham Oldu
- Ulaşılması Zor Endovasküler Yapılar İçin Robotik Sistem

Doktorclub Awards 2019

YAŞAM BOYU ONUR ÖDÜLÜ

Prof. Dr. Nihat Dilşen

Türkiye’de modern Romatoloji’nin kurucusu

Prof.Dr. Nihat Dilşen 1926 yılında Manisa’da doğdu. İlk öğrenimine Manisa 8 Eylül İlkokulu’nda başladı ve Manisa Ortaokulu’nu 1941 yılında bitirdi. İkinci dünya savaşı dönemlerinde Manisa’da lise olmadığından ailesiyle birlikte İstanbul’a taşındı ve 1944 yılında İstanbul Erkek Lisesi’nden mezun oldu. Aynı yıl sınavı kazanarak girdiği İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi’nden de 1950 yılında mezun oldu.

Askerlik görevini yaptıktan sonra Sağlık Bakanlığı uzmanlık sınavını kazanarak Gureba Hastanesi Dâhiliye Servisi’ne atandı. Birkaç ay sonra İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi 3. Dâhiliye Kliniği’ne fahri asistan olarak kabul edildi. 1955 yılında “250 primer bronş kanseri vakasında kliniko-patolojik etüt” başlıklı tezi kabul edilerek girdiği sınavla İç Hastalıkları uzmanı oldu.

Newyork Üniversitesi’nde 1957-1960 yıllarında Romatoloji eğitimini tamamlayarak 1960 yılında yurda döndü. 1960 yılında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi 3. Dâhiliye Kliniği’nde başasistan olarak çalışmaya başladı. 1961 yılında doçent ünvanını aldı, 1962 yılında ülkemizde ilk kez sınavla kazanılan yandal uzmanı oldu. Yandal olarak Romatoloji uzmanı olan Doç. Dr. Nihat Dilşen 1965 yılında 3. Dâhiliye Kliniğinde kurulan Romatoloji Seksiyonu başkanlığına atandı. Türkiye’de modern Romatoloji’nin kurucusu olarak anılan Doç. Dr. Nihat Dilşen 1967 yılında profesör oldu.

1970 yılında bir yıl süre ile Newyork Üniversitesi Rehabilitasyon Enstitüsü’nde araştırma ve incelemeler yaptı. 1973 yılında British Council bursunu kazanarak İngiltere’de romatoloji ve immünoloji alanında incelemelerde bulundu. 1978 yılında Romatizma Derneği’ni, 1986 yılında Behçet Hastalığı ile Savaş Derneği’ni kurdu ve başkan seçildi. 1989 yılında Fransa Devlet Bursu’na layık görülen Dilşen, “Professeur Associe” ünvanı ile Marsilya Üniversitesi’nde çalışma ve araştırmalar yaptı.

Bugüne kadar 21’i İngilizce, 2 si Fransızca 64 kitap ve kitap bölümü, 7’si İngilizce, 4’ü Fransızca olmak üzere 68 dergi makalesi diğerleri kongre bildirileri olmak üzere 440 civarında bilimsel yayını bulunan Dilşen, İngilizce ve Fransızca bilmektedir. Prof. Dr. Güzin Dilşen ile evli olup bir kız çocuğu babasıdır. 1993 Yılında İstanbul Tıp Fakültesi Romatoloji Bilim Dalı Başkanlığı’ndan emekli olmuş olan Prof. Dr. Nihat Dilşen, çalışmalarına halen serbest olarak devam etmektedir.

Kritik Anlarda Hızlı.

Vscan Extend™ - Basit. Hızlı. Hassas.

Vscan Extend çift problu kompakt yapısıyla cebinize sığıyor. Bu sayede, kritik bir karar almak gerektiğinde ultrasonunuz daima yanınızda.

vscan.gehealthcare.com adresimizi ziyaret edin.

Vscan Extend™ taşınabilir ultrason.

Yapabildiğinizi hayal edin:

- Görüntüleri doğrudan ultrason sisteminizden paylaşma
- Meslektaşlarınıza kolaylıkla danışma
- Hastalarla kendinden emin iletişim

Sağlıkta Fark Yaratanlar

PROF. DR. FAHRETTİN KELEŞTEMUR

Okumayı ve araştırmayı çok seven bir bilim adamı olan, öğrenci ve meslektaşlarına kişiliği ve bilim insanlığıyla her zaman örnek olan Prof. Dr. Fahrettin Keleştemur, başarılarla dolu hayat hikâyesini Doktorclub Health40 platformunda okurlarımızla paylaştı.

“Osmanlı’da eğitilmiş ve önemli görevler alan bir aile iken köy hayatına dönüş”

1955 yılında Elâzığ ili, Ağın ilçesi, Saraycık köyü, Konak mezrasında dünyaya geldim. Nüfustaki yaşım ile gerçek yaşım arasında 9 aylık bir gecikme var; çünkü köy yaşamı zor ve kış aylarında ilçeye ulaşım sorunu olduğundan babam doğar doğmaz nüfus kaydımı yaptıramamış.

Eskiden köylerde doğan çocukların doğum tarihlerinin kurşun kalemle Kur’an’ın en arka sayfasına yazıldığı bir adet varmış. Benimki de yazılmış aslında, ama doğum tarihimin yazıldığı Kur’an başka birisine hediye edilmiş. Bu yüzden tam doğum tarihim belli değil, muhtemelen Aralık 1954. Nüfus cüzdanımda ise 25.09.1955 yazıyor. Bu sadece bize has değil, aynı nedenlerden (ulaşım, ekonomik nedenlerden dolayı uzak yerleşim yerlerine gidememe) dolayı Anadolu’da özellikle kırsal bölgelerde 1950’li yıllar ve öncesinde doğanların doğum tarihleri pek belli değildir. Kesin doğum tarihinin ne zaman olduğunun ayrıntılı bilinmesi gerekecek kadar önemli birisi değilim. Ama bu meselenin çok uzak olmayan bir tarihte Anadolu’nun durumunu anlatmak için önemli olduğunu düşünüyorum.

Biz köy-kasaba kökenli bir aileyiz. Büyüklerimizden dinlediklerimize göre, dedelerimiz ve onlardan önceki nesiller arasında birçok kişi devlet hizmetinde imiş. Özellikle bilinen Osmanlı dönemlerinde farklı okullarda eğitim görüp önemli yerlere gelmiş büyüklerimiz varmış. Ancak 1. Dünya Savaşı, Kurtuluş Savaşı ve sonrasında ailenin ekonomik ve sosyal durumu bozulmuş, tamamen köy-kasaba hayatına dönmüş. Dedemden itibaren tekrar eğitim ağırlık kazanmaya ve dolayısıyla da büyük şehirlere göçler başlamış. Dedem aydın bir öğretmenmiş; Ağın’da ilk voleybol sahasını kurmuş, müziğe ilgi duyar, keman çalarmış, çok iyi Fransızca konuşurmuş. Anlattığım dönem Cumhuriyet’in ilk yılları olup özellikle Anadolu’daki ekonomik şartların zorluğunun olduğu yıllardır.

Dedem öğretmenlik yaparken ayakkabısı ve elbisesi olmayan öğrenciler varmış ve dedem maaşının çok önemli bir kısmını onlara elbise, ayakkabı almaya harcamış. Maaş günleri eve gelirken, babaannem dedeme Fahri Bey herhalde maaşının büyük kısmını çocuklara harcamışsındır değil mi? diye serzenişte bulunursa da bu konuda dedeme destek olurmuş. Genç yaşta tüberkülozdan vefat etmiş, mekânı cennet olsun. Dedemin ismini bana vermişler. Köydeki imkânların kısıtlılığı ve köy hayatının gelecek için ümit vermemesi nedeniyle, babam köyü terk etmiş ve memur olmuş. Babam memuriyet hayatını yine Elazığ-Malatya çevresinde geçirdi. Ben de ilk ve ortaokulu (1-2 yılı başka ilçede olmak üzere) o yıllarda babamın görev yeri olan Bingöl'ün Genç ilçesinde 1969 yılında bitirdim.

Babam babasını erken yaşta kaybetmiş, ortaokul tahsili için Ankara'ya Dil Tarih ve Coğrafya fakültesinde okuyan amcasının yanına gelmiş; hatta orada Atatürk'ün cenazesine katıldığını hep anlatır. Sonra ailevi sebeplerden dolayı eğitimini yarıda keserek geri dönmek zorunda kalmış. Babam iyi bir eğitim almasa da kendini yetiştirmiş aydın bir insandır (halen 96 yaşında). O yılları iyi hatırlarım, babam bizimle çok ilgilenir, sürekli bizi çalışmaya öğrenmeye sevk edici bir davranış sergiler, başarılarımızı sakız, çikolata, naylon futbol topu veya takdirname hediyesi olarak naylon ayakkabı gibi şeylerle ödüllendirirdi. Okulumuza gelir, öğretmenlerimizle görüşür, eksikliklerimiz varsa telafi etmeye çalışırdı.

Okuduğumuz dönemdeki öğretmenlerin unutulmayacak çok önemli özellikleri vardı. Ortaokul yıllarımda özellikle Türkiye'nin batı illerinden gelen öğretmenler vardı. Öğretmenlerimiz hem toplumun kalkınmasına hem de bizlerin eğitime önemli katkı vermişlerdir. Okulda halka yönelik kültürel toplantılar, tiyatrolar ve törenler düzenlenirdi. Hiç unutmam Cevat Fehmi Başkut'un yazdığı 'Sana Rey Veriyorum' adlı tiyatro eserinde oynamıştım. O dönemdeki öğretmenlerimiz mesleklerine çok önem veren, işlerini ibadet ediyormuş gibi yapan insanlardı. Bizlere yürüdüğümüz yolda ışık olmuşlardır.

Hiç unutmam ilkokul 1. sınıf öğretmenim rahmetli Naci Bey, evimize gelip bana ders çalıştırırdı; kendisi babamın arkadaşıydı ve bir eksiğim olup olmadığını yakından incelerdi. O dönemler çok çalışıyordum. Öğrenme merakım ve çalışma arzum o kadar fazlaydı ki yıldızlar, ağaçlar, çiçekler, dağlar, tarihi olaylar, dağlar başta olmak üzere çevremdeki olaylar ilgimi çekiyordu ve bu konularla ilgili ne bulsam okuyordum. Belki de hocalarım bu özelliklerimden dolayı üzerime düşüyorlardı.

“Çocuğunuz buralarda heder olabilir. Ben Kayseri'ye döneceğim, sen çocuğu bana ver ben orada okutayım”

Babam bizim kahvehaneye gitme alışkanlığımız olmasın diye eve tavla almıştı ve evde tavla oynardık. Anadolu'da kasabalarda şehir kulüpleri vardı. Buralarda kasabanın ileri gelenleri ve resmi görevliler akşam saatlerinde buluşur sohbet ederlerdi. Birlikte 'ajans' dinlenirdi. Kasabanın sorunları, politik meseleler tartışılırdı. Şehir kulüplerine hem kasabanın yerlileri hem de devlet erkânı gelir güzel bir kaynaşma olurdu.

Kayserili Şaban Onbaşı adında babamın yakın arkadaşı bir kimya hocamız vardı. Şaban Bey benim derslerimle çok ilgilenirdi. Bir kış günü şehir kulübünde babamla tavla oynadıktan sonra evlerine gitmek üzere ayrılırken, Şaban hocam babama 'Selahattin Bey darılmazsanız size bir şey söylemek istiyorum' demiş. Babam 'darılacak bir şey yok sen benim en yakın arkadaşlarımdan birisisin, mutlaka güzel bir şey söyleyeceksindir' demiş. Bunun üzerine Şaban Bey, "biliyorsunuz Fahrettin çalışkan bir çocuk. Benim de tayinim Kayseri'ye çıktı. Sizin çocuğunuz buralarda heder olabilir. Ben Kayseri'ye döneceğim, orada okul şartları daha iyi, sen çocuğu bize ver, annemle kalır, Kayseri'de okusun" demiş. Babam çok duygulanmış, gözleri yaşarmış. Ama teşekkür ederek teklifini kabul etmemiş. Madem Fahrettin ile ilgili böyle bir düşünceniz var, biz elimizden gelen maddi ve manevi desteği vererek gerekli eğitimi almasını sağlarız, ihtiyaç olursa sizi ararız demiş. Düşünebiliyor musunuz, Anadolu'nun küçük bir kasabasında bir öğretmen, gelecek vadeden bir öğrenci görüyor ve onun ekonomik külfetini karşılayarak, daha iyi bir eğitim alması için Kayseri'ye götürme teklifinde bulunuyor. Türkiye bugün pek çok alanda gelişmiştir ve bunun temelinde özellikle eski kuşak öğretmenlerinin büyük rolü vardır.

Babaannemin de eğitimimde önemli rolü vardır. Alaylı eğitim almıştı, eski ve yeni harflerle çok güzel yazar ve okurdu. Babaannem ile aynı odada kalırdık. O dönemlerde çocukların terbiyesi ile evin büyükleri ilgilenirdi. Her gün sabah erkenden kalkar, namaz kılar sonra birkaç saat kitap okurdu. Sonradan bunların eski Osmanlı klasikleri olduğunu öğrendim. Babaannem beni çok etkilemiştir. Ortaokulun küçük ama güzel bir kütüphanesi vardı, özellikle yaz tatillerinde kütüphanede yoğun bir şekilde doğu ve batı klasiklerini okumaya başladım. Bu kitapların büyük bir kısmı Hasan Ali Yücel'in Milli Eğitim Bakanlığı döneminde Türkçe'ye tercüme edilen eserlerdi. Bu okumalar bende bilgi edinme yanında ciddi bir kültürel birikime de neden olmuştur. Okuduğum eserler insanı ve evreni tanıma konusunda ufkumu açtı. O zamandan beri hep okurum. Mutlaka elimin altında aynı anda bir şiir, bir roman ve bir belgesel, bilim tarihi ya da hatıra kitabı bulundururum. Aile çevremizde iyi eğitilmiş yakınlarımız ve dostlarımız vardı. Sıklıkla aile toplantıları olur ve siyasi, kültürel, sosyal konularda konuşulurdu. Çok farklı konularda eserler okudum. Bilimle, dinle, biyoloji ile ilgili kitaplar, farklı ideolojik yazılar okuyordum. Okuma ve okuduklarım üzerinde düşünüp tartışma bana hayata daha geniş açılardan bakabilme imkânı sağlamıştır.

Ortaokul 3. sınıftan sonra babam Elazığ'a tayin oldu. Ben de liseyi Elazığ'da Atatürk lisesinde okudum ve birincilikle bitirdim. Boş zamanlarımda sporla ilgilenir, futbol oynardım. Ekonomik durumumuz çok iyi değildi ama köyden yardım gelirdi. Ailem beslenmemize çok dikkat ederdi. Yoksa memur maaşıyla 5 çocuk okutmak bir memur için çok zordu. Üstelik evimiz kiraydı. Gerçi zengin de olsanız fark etmiyordu, Anadolu'da ortalama bir hayat tarzı ve standardı vardı. Ailem istediğimiz kitapları alabiliyor, evimize düzenli gazete ve dergiler geliyordu. Babam, sanat ve kültür yönünden bizim gelişmemize özen gösterdi.

Harput kültürünü aşılama için çok gayret ettiğini şimdi daha iyi hatırlıyorum. Elazığ musiki geleneği olan bir şehirdi, bunun kökeni de Harput'a dayanıyordu. Harput eskiden ipek yolu üzerinde bulunan çok önemli bir kültür merkeziydi. Babam Harput-Elazığ yöresine ait şarkı, türkü ve uzun havaları çok güzel söylerdi. Bizim de yerel kültürü öğrenmemiz içinde çok çaba gösterdi. Kardeşlerim ve beni Elazığ yöresi oyunlarını öğrenmemiz için kurslara yollardı. Çayda çıra, delilo ve halay gibi oyunları çok güzel öğrenmiştim. Ağır halay ve dik halay olağanüstü güzel oyunlardır. Bugün tören vs. olursa ayak uydurabiliyorum.

“Başlangıçta tıp fakültesine gitmemek için sürekli bahaneler uyduruyordum, babama ölüden korktuğumu bile söyledim.”

Liseyi bitirdikten sonra hangi fakülteye gideceğimi bilmiyordum. Her çocuk gibi uçmayı düşünerek pilot olmak istiyor ve pilot olmak için uçak mühendisliği okuyacağımı sanıyordum.

Meslek seçimimde de ekonomik kaygılar baş gösteriyordu. Babam bunları görerek benim hekim olmamı ve tıp fakültesine gitmemi isterken ben istemiyordum. Doğal olarak babama çok da karşı gelemiyordum. Ama hekim olmayı tercih etmediğimi de söyledim. Hekimlik o zamanlar çok değerli bir meslekti, özellikle ekonomik bakımdan en çok tercih edilen meslekler arasındaydı.

Babamın ve annemin de ısrarı ile tıp fakültesine gitmeme karar verildi. Başlangıçta tıp fakültesine gitmemek için sürekli bahaneler uyduruyordum, hatta bir gün babama, baba ben ölüden korkuyorum dedim. Babam ise oğlum, ölüden korkma, ölüden zarar gelmez, diriden kork demıştır.

Eskiden liseden ilk üçte mezun olan öğrencileri Hacettepe Üniversitesi doğrudan alıyordu. Benim sınav puanım iyi olduğu için üniversiteye puanla girdim. Benim yerime puanla giremeyen başka bir lise birincisi kaydını yaptırdı

Çok güzel bir sistemdi. O zamanlar eğitim şartları dengesizdi. İstanbul’da İngilizce, Almanca veya Fransızca eğitim veren bir lise ile Anadolu’nun ücra köşesinde eğitim veren lisenin eğitim kalitesi arasında çok fark vardı. Elazığ’da lisede okurken öğretmen açığından dolayı bazı derslerimize aslında öğretmen olmayan ve başka kurumlarda çalışan mühendis kökenli insanlar da gelirdi. Çok profesyonel eğitimcilerle yetişmedik. Bu durumu öğretmenlerimizin gayretleriyle çok çalışarak kapattık.

Sonuçta babamı kıramayıp 1972-1973 döneminde Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi’ne başladım. Politik bir dönemdi. Tıp eğitimi ağır bir eğitimidir ama yine de sosyal ve kültürel hayat ile de ilgilendim. Ankara’nın imkânlarından faydalanmaya ve olabildiğince sinemaya, tiyatroya gitmeye çalıştım. Bu benim için ayrı bir kazanç oldu.

Bu dönemde fırsat buldukça ideolojik eserler de okudum. Dolayısıyla tıp fakültesi yıllarım aynı zamanda benim kültürel olarak olgunlaşma dönemim olarak değerlendirilebilir. Tıp fakültesini bitirdikten sonra Elazığ-Baskil ilçesine tayinim çıktı. İç hastalıkları uzmanı olmak istiyordum ve çalışmaya başlamıştım. İç hastalıkları ihtisasımı İstanbul'da veya Ankara'da yapmak istiyordum. Çok kısa bir müddet sonra yakın bir arkadaşım arayarak Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne asistan alınacağını haber verdi ben de diğer fakültelerin imtihanlarını beklemeden Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları için ilan edilen imtihana girdim, kazandım ve 1980 yılında asistanlık görevine başladım. Aynı yıl Kemaliye (Eğin)'den Fazilet hanımla evlendim. Fazilet hanım akademik hayatımda çok önemli rol oynamış ve büyük fedakârlıkta bulunmuştur. Beş çocuğumuzun annesi olması yanında onların yetişmesi ve eğitimini de büyük ölçüde üstlenmiştir. Geleneksel aile kültürümüzün çocuklarımıza aktarılması konusuna özel gayret göstermiştir. Beni akademik çalışmalarım konusunda sürekli teşvik etmiştir. Kendisine minnet ve teşekkür borçluyum.

Asistanlık ve evlilik hayatım aynı zamanlarda Kayseri'de başlamış oldu. Kayseri çok güzel ve yaşanabilir kadim bir Selçuk şehridir. Ne çok gelişmiş şehirlerin sıkıntıları ne de gelişmemiş yerlerin mahrumiyetleri vardır. Erciyes Üniversitesi yeni kurulmuş bir üniversite, hocalarımızın çoğu Hacettepe Üniversitesi başta olmak üzere farklı üniversitelerden gelmiş ve çok heyecanlılardı. Aralarında Prof. Dr. Ahmet Hulisi Köker hoca gibi Kayseri'nin yerlisi olan ve memleketine doğduğu topraklara hizmet etmek için gelmiş değerli hocalarımız vardı. Herkes elbirliğiyle, üniversiteyi kalkındırmaya çalışıyordu. Böyle bir ortamda iç hastalıkları ihtisası yaptım. Hüseyin Sipahioğlu o zamanlar rektördü, dekanlarımız çok kıymetli insanlardı.

İç hastalıklarında Amerika'dan yeni dönen Prof. Dr. Servet Çetin, yine Hacettepe kökenli Prof. Dr. Mustafa Özesmi başta olmak üzere, adlarını sayamadığım çok değerli hocalarımız iyi bir iç hastalıkları kliniği kurmuşlardı. Böyle bir ortamda iyi bir eğitim aldım. Bu dönemde hocalarımın teşviki ile akademik hayatı düşünür oldum. İleri görüşlü hocalarımız bizleri akademik hayata alıştırıyorlardı, asistan iken bizi toplantılara götürerek sunum yapmamızı sağladılar. Asistanlık dönemlerimizde makale yazmaya başladık.

Benim önemli bir problemim de yabancı dildi, akademik süreçte ciddi bir engel olarak karşıma çıkmıştı. Anadolu'da normal liselerde iyi bir İngilizce dil eğitimi yoktu. Beni de ne hikmetse lisede Fransızca'ya vermişlerdi. O zamanlar Fransızca ve Almanca çok popülerdi. Hacettepe'de de bir yıl Fransızca okudum. İngilizce bilmiyordum, Hacettepe ise İngilizce ağırlıklı bir okuldu. Sonra asistan olunca ve iç hastalıkları alanında akademik hayatı tercih ettikten sonra İngilizce bilmenin önemini daha iyi anladım.

Formal bir İngilizce eğitimim olmadı, ama Fransızcam iyi olduğundan Fransızca'dan İngilizce'ye geçişim kolay oldu. İngiliz ve Amerikan kökenli hocalardan dersler aldım ve bu şekilde İngilizce öğrendim. İstanbul'u hiç görmemiştım; ilk kez iç hastalıklarında asistan iken İstanbul'u görme fırsatım oldu. İhtisasta enfeksiyon hastalıkları stajı zorunluluğu vardı, ama Erciyes üniversitesi bünyesinde henüz enfeksiyon hastalıkları kliniği açılmamıştı. Bir arkadaşımın birlikte Haydarpaşa Numune hastanesinde 3 ay enfeksiyon hastalıkları stajı yaptım. 1984 yılında iç hastalıkları ihtisasımı bitirdim.

Göğüs hastalıkları hastanesi o yıllarda üniversitenin kullanımına tahsis edilmişti. Mustafa Özesmi hocamın teşviki ile o yıllarda nispeten daha sık görülen tüberkülozla ilgilenmeye başladım. İlginçtir, daha sonra endokrinoloji uzmanı olduğumda 'Tüberküloz Endokrinolojisi' disiplinini oluşturdum, bu alanda çok güzel çalışmalar yaptık ve yayınladık.

Literatürdeki tek derleme yazısını yayınladım: The Endocrinology of Tuberculosis. 1995 yılında bu çalışmalarımızdan dolayı Dünya Sağlık Örgütü'nün Norveç'te düzenlediği toplantıya davet edilen 8-10 kişiden birisi oldum. Konu BCG aşısının yetersizliğinin nedenlerinin anlaşılması ve bunların düzeltilmesi idi. Aşı toplumdan topluma farklı başarı oranlarına sahipti. Tüberküloz basiline maruz kalan kişilerde hiperkortizolemi geliştiğini, hiperkortizoleminin de immün sistemi olumsuz etkileyerek tüberküloza eğilimi artırdığını ve hastalığın kronikleştiğini içeren çalışmalarımız olmuştur. Düşünün nereden nereye geliyorsunuz?

“Ödül olarak beni Ankara’ya uçakla götürmüşlerdi. Uçağa ilk defa o zaman binmiştim.”

Günün teknolojileri ışığında ve fakültenin imkânları açısından kardiyojoloji veya göğüs hastalıkları oldukça iyi bir tercih olurdu. Neden endokrini seçtiğimi size anlatayım. O dönemde ihtisasımız bitmiş ve mecburi hizmet çıkmıştı. Kütahya'nın Gediz ilçesinde iç hastalıkları uzmanı olarak Sosyal Sigorta Kurumu hastanesinde mecburi hizmet görevimi yaptım. Kütahya'da 2-2.5 yıl kaldım. Sonra Erzurum Mareşal Çakmak Devlet Hastanesi'nde askerlik görevimi yaptım. Askerde de çok çalıştım, başhekim bana bu çalışmalarımın dolayısıyla takdirname vermişti. Unutmam, ödül olarak beni Ankara'ya uçakla bir hastanın GATA'ya naklinde refakatçi olarak göndermişlerdi. Uçağa ilk defa o zaman binmiştim. 1988 yılında Erciyes Üniversitesi'nde yardımcı doçent olarak göreve başladım.

Dekanımız çok girişimci bir insan olan, Prof. Dr. Enver Hasanoğlu'ydu. Gittiği her yerde kalkınmaya katkıda bulunmuştur. Enver hoca daha sonra Gazi Üniversitesi rektörü oldu, YÖK üyesi yaptı. Hem Erciyes Üniversitesi'nin hem de Gazi Üniversitesi'nin bugünlere gelmesinde ciddi emeği vardır. Beni daha önceden tanıyordu, pratik de bir insandı. Bana 'burada ne yapmayı istiyorsun' diye sordu. 'Hocam burada kardiyojolojide ya da göğüs hastalıklarında yan dal yapmayı düşünüyorum' dedim. O da, 'hayır, bizim ihtiyacımız endokrin ve hematoloji, bunlardan birini seçeceksin, yarına kadar düşün bana haber ver' dedi. Ben de ertesi gün gidip endokrin dedim. O zaman, 'burada endokrin eğitimi imkânı yok, seni bir yere yollamamız lazım' dedi. Bunun üzerine Cerrahpaşa'yı seçtim ve 1988 yılında Cerrahpaşa'da Endokrinoloji ve Diyabet kliniklerinde çalışmaya başladım, temel bir endokrin yaklaşımı kazandım ama kendimi yeterli bulmuyordum. Oradaki hocalarıma çok saygı duyuyorum. Cerrahpaşa'da diyabet kliniğinde çalışırken İstanbul Tıp Fakültesi mezunu Prof. Dr. Erol Çerasi ile tanıştım. Erol hoca daha sonra İsveç'e giderek Karolinska Üniversitesi'nde çalışmaya başlamış; 1970 yılında Lancet'te yayımlanan insülin direnci ile ilgili yaptığı yayını konu ile ilgili ilk önemli yayınlardan birisi olan hocamızdır. Sonra Cenevre'de ve en son olarak ta Kudüs'te Hadassah Tıp Fakültesi'nde çalışmalarını sürdürmüştür.

Erol hoca'nın vizitlerdeki akademik bakış açısı, hasta yaklaşımı ve düşünce tarzı beni çok etkilemekteydi. Kendisini Kayseri'ye davet ettim. Ailesiyle beraber geldi ve daha sonra yazışmaya başladık. Sonra beni İsrail'e davet etti; 'burs bulabilirim, benim laboratuvarımda çalışabilirsiniz' dedi. Ama hocanın çalışmaları daha ziyade diyabet ile ilgiliydi ve ben genel endokrinoloji konusunda kendimi geliştirmek arzusundaydım. Erol hoca'dan bana ABD veya İngiltere'deki önemli endokrin merkezlerinden birisine gitmem konusunda yardımcı olmasını rica ettim. O da beni 1990 yılında Londra Üniversitesi Tıp Fakültesi St. Bartholomew Hastanesi endokrinoloji bölümüne yönlendirdi ve bana referans oldu. O zamanlar burası dünyadaki önemli endokrin merkezlerinden birisi idi. Dekanımız Enver Hasanoğlu her karşılaştığında yurtdışına ne zaman gidiyorsun diye soruyor, gitmem konusunda beni teşvik ediyordu. Burada Prof. Dr. Semih Başkan hocamın da hakkını vermek lazım. Onunla geçici süre ile yaptığı dekanlık döneminde tanışma imkânımız oldu; Semih Hoca da beni akademik hayata geçmem konusunda teşvik etmiştir. Ona da bu vesileyle teşekkür etmeyi bir borç biliyorum.

“İngiltere’de kaldığım süre içerisinde akademik bakış açım tamamen değişti”

Sonra İngiltere eğitimim başladı. İngiltere'ye muhtelif zamanlarda 1990-2000 yılları arasında yılda 3-4 kere çalıştığım hastaneye gittim. İlginç vakaları takip ediyor, eğitim toplantılarına katılıyordum. Ayrıca uluslararası bazı mesleki kuruluşlarda beraber görevler yaptık. İngiltere'deki endokrin alanındaki kurumlar ve tanıdığım önemli endokrin hocalarıyla iletişimim halen devam etmektedir. Benim onlara danıştığım gibi, belli alanlarda artık onlar da zaman zaman görüşlerime başvururlar. Oradaki kaldığım süre içerisinde akademik bakış açım tamamen değişti.

İngiliz ekolünün çok oturaklı bir bilim geleneği vardır. Oradaki kazanımlarımı anlatmak çok uzun sürer, başınızı ağrıtmayayım. Ama küçük bir örnek verecek olursam; İngiltere'ye geldikten bir hafta sonra klinikte bir kutlama vardı.

Bölümde çalışan herkes endokrinolojide ihtisas yapan bir asistanı tebrik ediyorlardı. Ben de tebrik ettim ama neden tebrik ettiğimi bilmiyorum. Önemli bir endokrinoloji dergisinde yeni yayınlanan bir makale ile ilgili bir kutlamaymış. Bir dergide yayınlanan bir yazının kutlandığını ilk orada gördüm. Bu ve başka güzel 'bilimsel' adetleri Türkiye'ye kendi kliniğime taşımaya çalıştım.

Bölüm başkanının (Gordon Michael Besser) sekreteri bana ilk gün neler yapmam gerektiğini (görevlerimi, toplantı saatlerini, vs.) anlattı ve yanından tam ayrılacağım sırada parmağını kaldırarak “no personal questions” dedi. İlk önce ne demek istediğini anlayamamıştım. Daha sonraları bu uyarısının sebebinin insanların özel hayatları ile ilgilenmemek için olduğunu anladım. Gerçekten de en azından çalıştığım yerde kimse kimsenin ne kadar ücret aldığını, nereli olduğunu, medeni durumunun ne olduğunu bilmiyordu veya çalışma saatleri içerisinde bu gibi konular konuşulmuyordu (personal space). Güzel bir davranış modeli, üstelik kültürümüzün de temel unsurlarından birisi: özel hayatla ilgilenmemek. Fakat günümüzde maalesef bu davranış biçiminden uzaklaşmışız. Özellikle akademik hayatımızı olumsuz etkileyen bu davranış bozukluğundan kaçınmak gerekir. Bu davranış tarzını özel hayatımın yanında akademik yaşamıma da uyguladım.

Daha sonra, 1993 yılında Erciyes Üniversitesi'nde Endokrinoloji Bilim Dalı'nı resmen kurdum. Bu bilim dalında evrensel boyutta hocalar (Kürşad Ünlühızcı, Fatih Tanrıverdi, Züleyha Karaca) yetişti. Hala çok aktif ve üretkendirler. İngiltere'de çalıştığım merkez her konuda çok iyiydi ama bilimsel çalışmalar daha ziyade nöro-endokrinoloji ve hipofiz hastalıkları alanlarında idi. Akademik hayatımın başlangıcında üreme endokrinolojisi ile ilgilenmeye başladım.

Toplumda yaygın olarak rastlanan 'Polikistik Over Sendromu'nun tanısıyla ilgili bir metot geliştirdik ve Clinical Endocrinology dergisinde 1993 yılında yayınladık; bu ilk önemli yazımızdı. Üreme endokrinolojisine ilgim halen devam ediyor. Polikistik over sendromu yanında kadınlarda kıllanma ile ilgili dünyada en çok araştırma yapan ekiplerden birisiyiz. Bu konuda atıf alan birçok orijinal tedavi yaklaşımları ile ilgili yayınlarımız yanında, çok sayıda ulusal ve uluslararası toplantıya davet edildik.

Özellikle 2000'li yıllardan sonra zamanımın büyük kısmını nöro-endokrinolojiye (hipotalamik-hipofizer hastalıklara) ve stres sistemine yoğunlaştırdım. Bu arada tesadüfen bir hasta dolayısıyla 2000'li yıllardan sonra kafa travmasının yol açtığı nöro-endokrin değişiklikler ilgimi çekmeye başladı. Bu konu o yıllardan beri en çok araştırma yaptığımız alan haline geldi. Bu konuda çok değerli bir ekip oluştu ve araştırmalarımız sonucunda konuyla ilgili bazı kavramları ilk defa bildirdik.

Yakın dövüş sanatı denilen, boks ve kick boks yapanlarda hipofiz yetmezliği olduğunu bulduk ve sonuçlarımız bütün dünyada çok ilgi çekti. Bu çalışmalar başta BBC olmak üzere birçok uluslararası medyada haber olarak verildi. Bilimsel çalışmalarımıza ağırlıklı olarak hipofiz hastalıkları ve beyin travmasının nöro-endokrin sisteme etkileri konularında devam etmekteyim. Akademik hayatım boyunca bilimsel çalışmalarımızı endokrinolojinin dünyadaki önemli dergilerinde yayınladık. Doğal olarak bu makaleler uluslararası endokrin kamuoyunun dikkatini çekti.

Çok sayıda uluslararası çalışmaya katıldım, bir kısmının yürütücüsü oldum. Sırasıyla Türkiye'den ilk defa Avrupa Endokrin Derneği (European Society of Endocrinology), Avrupa Nöroendokrinoloji Derneği (European Neuroendocrine Association) ve merkezi ABD'inde bulunan Hipofiz Derneği (Pituitary Society) yönetim kurulu üyeliklerine, ayrıca Avrupa Nöroendokrin Tümör Derneği (European Neuroendocrine Tumor Society) danışma kuruluna seçildim.

İki dönem (2008-2015) Erciyes Üniversitesi Rektörlüğü yaptım. Erciyes Üniversitesi'nde aşı geliştirilmesiyle ilgili (Prof. Dr. Aykut Özdarendeli önderliğinde) bir merkez kurduk. Bu merkezde Kırım Kongo Kanamalı hastalığına karşı dünyada ilk defa bir aşı geliştirildi. İleri araştırmaların yapılabildiği bir nanoteknoloji merkezinin de kuruluşunu gerçekleştirdik. Ayrıca kök hücre ve genom ile ilgili bir merkez kurduk; ki şu anda Türkiye'nin en iyi birkaç araştırma merkezinden birisidir. Bu ve diğer araştırma merkezlerinin kuruluşlarını hayırseverlerin katkıları ile gerçekleştirdik. Bu çalışmalar bilimi çok teşvik etti. Erciyes Üniversitesi Anadolu'dan tek üniversite olarak on araştırma üniversitesinden birisi seçildi.

“Teknolojik gelişmeler ve bilimsel gelişmeler her zaman mutluluk getirmiyor. Kültürel olarak da gelişmek gerek.”

Çalışmalarımız devletin dikkatini de çekti ve 2015 yılında kurulan Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurucu başkanlığını yaptım. Daha sonra da Yeditepe Üniversitesine geldim, halen burada çalışıyorum. Çok iyi bir beyin cerrahi ekibimiz var, geçen yüzyılın beyin cerrahisi olarak seçilen Gazi Yaşargil ve ekibi de burada çalışıyor. Hipofiz cerrahisi alanında Prof Dr. Uğur Türe, nöropatolojide Prof. Dr. Murat Aydın Sav ve diğer ilgili bilim insanları ile beraber bir ‘Hipofiz Hastalıkları Mükemmeliyet Merkezi’ oluşturuyoruz

Dolayısıyla daha az zaman ayırmak zorunda kaldığım araştırmalarıma burada geri döndüm. Bu bakımdan mutluyum ve buradaki en önemli hedefim alanımdaki bilgilerimi aktarabileceğim bir ekip kurmak. Bildiklerimizin bizimle beraber kaybolmamasını istiyorum.

Türkiye hem bizim için hem de dünya için önemli bir ülke. Biz büyük medeniyetlerin süzgecinden geçmiş bir ülkeyiz, çok köklü bir milletin çocuklarıyız. Fakat bir dönem (son 2-3 yüzyıl) akıldan ve bilimden uzaklaştığımızı düşünüyorum. Bütün sıkıntılara rağmen toparlanma döneminde olduğumuza da inanıyorum.

Özellikle Atatürk’ün 1933 üniversite reformu, Türkiye’deki bilimsel altyapının kurulmasında bir dönüm noktasıdır. Bunun çok iyi değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Uluslararası çok görevlerim oldu, hala devam eden görevlerim de var. Batı ve uzak doğu medeniyetlerini tanıma şansım oldu. Evrensel olarak insanlığın karşı karşıya kaldığı problemler var.

Teknolojik gelişmeler ve bilimsel gelişmeler insanlığa her zaman mutluluk getirmiyor. Kültürel olarak da sosyal olarak da gelişmek gerek. Sonuçta köklü birikimlere sahip olan bizlerin de dünyaya verecek mesajlarımız var.

Bir kaç isim vermek gerekirse, Yunus Emre, Mevlana, Hacı Bektaş simge isimlerdir ve bu isimlerin söylemlerine insanlığın ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Ancak dünya milletler ailesinin şerefli bir üyesi olmamız için bu yeterli değildir.

Akıl ve bilim ile birlikte, kültür ve irfanımız, idrakımız bizi tekrar layık olduğumuz yere getirecektir. Bütün amacımız kendini bilen ama bunun yanında dünyayı da bilen, akla ve bilime sarılmış bir gençlik yetiştirmek olmalıdır. Bu Türkiye’nin geleceğini kurtaracak ve ülkemizi Atatürk’ün belirttiği muasır medeniyetin ötesine taşıyacaktır.

“Bir sürü şeyle ilgilenirseniz hiçbirisinde çok iyi olamazsınız.”

Akademisyen olmak isteyenlere şunları söylemek isterim: Bilim ile uğraşmak bir hayat tarzıdır. Eğer bir insan bilimle uğraşmak istiyorsa fedakârlık göstermek zorundadır. Zamanı iyi kullanmak da şarttır. Bir başka deyişle kişi, bilimsel uğraşlarını diğer işlerine göre değil fakat diğer işlerini bilimsel uğraşlarına göre ayarlamalıdır.

Belirli bir konuya odaklanılmalıdır. Belirli bir konu ile ilgilenirseniz o konuda iyi olursunuz. Aziz Sancar çok güzel bir örnektir. Farklı konularla ilgilenirseniz, hiçbirisinde çok başarılı olmanız mümkün değildir. Ancak mevcut akademik sistem bu meselede bir engel olarak durmaktadır.

Bilimsel merak şarttır. Ancak bu şekilde daha önce yapılmayanı yapmak, düşünülmeyen yeni bir kavramı ortaya çıkarmak mümkün olabilir. Eğer açık fikirli ve farklı perspektiflerden bakmasını bilen biriyseniz bir yolda ilerlerken hiç beklemediğiniz farklı bir alanda keşifte bulunabilirsiniz. İstikrar ve süreklilik çok önemlidir. Bir bilim insanı uluslararası bağlantılar kurmalı ve uluslararası bilimsel kamuoyu ile iletişimini devam ettirmelidir. Bilim insanı başını kuma gömmemeli, bulunduğu laboratuvar ve klinikten dışarı çıkararak, hem ulusal hem de uluslararası iş birlikleri içerisinde olmalıdır.

Bilimsel çalışmalardan ayırdığınız zamanlarda elbette ailenizle ve hobilerinizle ilgileneceksiniz. Çok iyi bir denge içerisinde bunu sürdürmeniz gerekmektedir. Bir bilim insanı tüm bunları yaparken maalesef ailesine yeterince zaman ayıramıyor. Ben bu açıdan şanslı bir insanım, eşim büyük fedakârlıklar göstererek bana daima destek olmuştur.

Her hekimin akademisyen olması gerekmemektedir ama hekimlerin sürekli ve düzenli olarak kendilerini yenilemeleri şarttır. Hekimlik kutsal bir meslektir, hekim olmak bir şanstır.

Meslektaşlarıma başarılar diliyorum.

Teşekkürler.

Prof. Dr. Fahrettin Keleştemur

Discovering New Clinical Values in X-ray Imaging

Innovative Application Technology

Outstanding Image Quality

Comprehensive Dose Care

Reliable Product Quality

Workflow Optimization

Worldwide Customer Support

444 MDTL (6385)

Özel Röportaj: Arkan Grup Genel Koordinatörü Özcan Arkan ile

"Türkiye'nin ilk akıllı bebek bezi Pine Smart"ı Konuştuk

"Pine Smart bebeğin bakteriyel idrar yolu enfeksiyonu geçirip geçirmediğini aileye bildiren bir üründür."

Özcan ARKAN
Arkan Grup
Genel Koordinatör

AR-GE kısmı 2 yıldan daha uzun sürdü. Teknik ve biyo-kimyasal süreçle ilgili türlü problemlerle karşılaştık. Ama bunların hepsini aşan inanç ve kararlılığa sahip olduğumuz için mutluyduk.

Arkan Grup ve Pine Bebek Bezi markası hakkında bize kısaca bilgi verebilir misiniz?

Arkan Grup olarak 1992 yılından bu yana ticaret hayatında yer alan bir aile şirketiyiz. 2007 yılında Pine Bebek Bezi fabrikasını kurarak imalat sanayisine giriş yaptık. Şu an portföyümüzde bulunan bebek bezi, hasta bezi, kadın pedi, göğüs pedi, yatak örtüsü gibi ürünleri 50'den fazla ülkeye ihracat yaparak ülke ekonomisine önemli bir katkıda bulunuyoruz.

Akıllı bebek bezi hayata geçirme fikri nasıl oluştu?

Hangi işi yaparsak yapalım ürünümüzü veya hizmetimizi farklılaştırmadan kalıcı olamayacağımızın farkındayız. Bebek bezi üretimine başladığımız andan itibaren sektörde öncü yenilikler yapmaya dair bir düşünce yapımız mevcuttu. Bu arada bir yeğenimin böbreklerinde önemli bir problem vardı. Çocuk anomali kaynaklı sürekli idrar yolu enfeksiyonu geçiriyordu.

Bu kadar sık geçirilen idrar yolu enfeksiyonlarında aileler sıklığını anlayamıyor veya diğer solunum yolları enfeksiyonları ile karıştırabiliyor. Bu sebeple çocuğun bir böbreğinde yüzde 80'e varan işlev kaybı oluşmuştu. Ayrıca buna bağlı bir gelişim geriliği de mevcuttu. İşte bu sebeple hastaneye gidip gelirken farkettim ki idrar insan sağlığı hakkında fikir veren önemli bir biyolojik materyal. Biz de bebek bezi üreticisi olarak her gün çocuğun idrarını alan bir ürün ürettiğimize göre neden analiz yapmayalım?

Bu düşünceden yola çıkarak İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya' dan Prof. Dr. Zeynep Banu Güngör ve Prof. Dr. Özlem Balcı Ekmekçi hocalarımızla çalışmaya başladık.

Pine Smart'ı hayata geçirirken ne gibi aşamalardan geçtiniz, karşılaştığınız zorluklar nelerdi?

İşin literatür araştırmaları, laboratuvar denemeleri ve üretim denemeleri yani AR-GE kısmı 2 yıldan daha uzun sürdü. Teknik ve biyo-kimyasal süreçle ilgili türlü problemlerle karşılaştık. Ama bunların hepsini aşan inanç ve kararlılığa sahip olduğumuz için mutluyduk. Hem fabrikada bulunan teknik ekiple hem de hocalarımızla iyi bir uyum yakaladık. Bizi sonuca bu uyum götürdü.

Pine Smart'ın diğer bebek bezlerinden farkı tam olarak nedir?

Normal bir bebek bezi, çocuk idrarını yaptığında bunu hızlıca emerek hijyen sağlamayı hedefler. Ayrıca bu hijyen sağlama işlevini yaparken bebekle anatomik ve dermatolojik uyum göstermesi gerekir. Pine Smart ise bebek bezinin işlevini değiştirerek, sadece hijyen sağlayan bir ürün değil aynı zamanda bebeğin bakteriyel idrar yolu enfeksiyonu geçirip geçirmediğini aileye bildiren bir ürüne dönüşmüştür.

Pine Smart'ı Türkiye dışında ülkelere ihraç edecek misiniz? İhraç ederseniz bu hangi ülkeler olacak?

Şu an firma olarak 50'den fazla ülkeye ihracat yapıyoruz. Ayrıca ülke dışında önümüzdeki sene faaliyete geçireceğimiz üretim tesislerimiz de olacak. Dolayısıyla faaliyet gösterdiğimiz bütün yerlere kademe kademe Pine Smart ihracatı da yapacağız.

Pine Smart sayesinde hangi hastalıklar için erken teşhis konulabiliyor?

Pine Smart bakteriyel kaynaklı idrar yolu enfeksiyonlarının ön tanısında kullanılacak.

Pine Smart ile ebeveynlere ve sağlık camiasına neler vaat ediyorsunuz?

İdrar yolu enfeksiyonunun belirtileri diğer solunum yolu enfeksiyonlarının belirtileri ile benzerlik gösterebilir. Mesela solunum yolu enfeksiyonundan kaynaklanan ateş ile bakteriyel idrar yolu enfeksiyonu belirtileri karışabilmektedir. Bu da ailenin hastalığı geç fark etmesi ve hekime geç başvurmasına sebebiyet vermektedir. Geç tespit edilen İYE vakalarında daha ağır, daha fazla ve daha uzun süreli antibiyotik kullanımı ortaya çıkar.

Ülkemizde fazla antibiyotik kullanımına bağlı olarak ciddi bir antibiyotik direnci olduğu bütün sağlık camiası tarafından bilinmektedir. Pine Smart kullanımıyla hem antibiyotik tüketiminin azalması hem de böbrek hasarının erken dönemde tanısı konularak olası böbrek hasarının önüne geçilmesi hedeflenmektedir. Ayrıca çocuklardan idrar numunesi almanın zorluğu herkes tarafından bilinir. Ürünümüz sayesinde söz konusu olan bu zorluğun aşılanacağını ve idrar numunesi almak için çocuğa zorla içirilen suyun neden olduğu yalancı negatifliğin de önüne geçileceğini düşünüyoruz.

Bebek bezi tasarlarken nelere dikkat ediyorsunuz?

Pine Smart, hem tasarım de hem işlev açısında çocuk, ebeveyn ve doktorların rahat etmesi ilkesine dayanarak geliştirilen bir üründür.

Bebek sağlığı açısından Pine Smart'ın herhangi bir yan etkisi bulunuyor mu?

Pine Smart'ın bebek sağlığına etki edecek herhangi bir yan etkisi bulunmamaktadır. Bununla ilgili hem Almanya'da hem de Türkiye'de gerekli testler yapılmıştır.

Pine Smart tüm bebekler için uyumlu bir bebek bezi mi?

Evet, bütün yaş grupları için kullanılabilir.

Pine Smart'ı nerede üretiyorsunuz?

Tekirdağ Çorlu'da bulunan fabrikamızda üretilmektedir.

İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi işbirliği ile Pine Smart'ı ürettiniz, devletten destek aldınız mı bu konuda? Aldıysanız ne gibi destekler aldınız?

Bu ürün üniversite-sanayi işbirliğinde üretilen bir üründür. Bu çok önemlidir ve aynı zamanda gelecekte benzerlerine ışık tutacak bir ortaklıktır. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi bu ülkenin sağlık alanında en önemli, en köklü markalarından biridir.

Bu ürünün sadece geliştirilmesi değil aynı zamanda da pazarlamasında da üniversite ile işbirliğimiz devam edecektir. Finansal olarak da şu ana kadar devletten özel bir destek talebinde bulunmadık ama bundan sonra ihtiyaç halinde hak ettiğimiz desteklere başvuracağız. Finansal destekler her halükarda alınır. Asıl önemli olan bizimle beraber bu projeyi sahiplenip, beraber mücadele etmeleridir. Bu konuda Rektörümüz Prof. Dr. Nuri Aydın'dan, Rektör Yardımcımız Prof. Dr. Erol İnce'den, Başhekim Prof. Dr. Zekayi Kutlubay'dan ve diğer birimlerden ziyadesiyle destek ve teşvik gördük.

Yurt dışından ne gibi tepkiler aldınız?

Yurt dışından ürüne ilişkin çok olumlu geri bildirimler aldık. Birçok ülkeden, ürünün ülke temsilciliğini yapmak istediklerine ilişkin talepler geldi. Tabii bu da bizi oldukça mutlu etti ve bize ileriki yıllar için yapmak istediğimiz projeler için umut verici oldu.

Sağlıkta Fark Yaratanlar

PROF. DR. H.ERDAL AKALIN

Akademik yaşamı boyunca ulusal ve uluslararası dergilerde 256 makale, 62 kitap bölümü yayınlayan, biri e-kitap olmak üzere 12 kitabın editörlüğünü yapan, ulusal ve uluslararası toplantılarda 675 sözlü veya yazılı bildiri sunan üretken bilim insanı Prof. Dr. H. Erdal Akalın, başarılarla dolu hayat hikâyesini Doktorclub Health40 platformunda okurlarımızla paylaştı.

“Mefharet İnal öğretmenimiz sayesinde ilkokul ikinci sınıfta ansiklopedi ile tanıştım. İlkokul üçüncü sınıfta, dört ve beşinci sınıfların dersine yardımcı oluyordum.”

Ben 27 Mayıs 1946 tarihinde Konya’da doğmuşum, kırkım çıkınca da Bandırma’nın Debleke Köyü’ne gitmişim. Babam subay idi, o nedenle Türkiye’nin hemen her bölgesini görme şansım oldu. Annem ev hanımı idi, bir de kız kardeşim var ailede, benden 10 ay küçük! Çocukluk günlerimden aklımda kalanlar arasında Mudanya’daki güzel günler, Tirilye yakınlarında kayıkla gezerken ailece fırtınaya yakalanmamız, bahçede ağaçlardan meyve toplamamız yer alıyor.

İlkokula Çankırı’da başladım. O zaman eğitim yılı 3 sömestir idi. İlk sömestiri Çankırı’da, ikincisini Ankara’da ve sonuncusunu Bursa’da tamamladım. Bursa’da Setbaşı İlkokulu’na gidiyordum. Öğretmenimiz Mefharet İnal idi. Bende ilk iz bırakan kişi kendisi olmuştur. İlkokul ikinci sınıfta ansiklopedi ile bizi tanıştırdı, Temel Bilgiler ciltlerinden ödev hazırlardık. Beni o yaşta okulun kooperatifinin sorumlusu yaptı, 100 paraya simit satardık!

İlkokul üçüncü sınıfı Gelibolu’nun Demirtepe köyü ilkokulunda okudum. İki sınıflı bir okul idi, bir ve ikinci sınıflar bir derslikte, üç, dört ve beşinci sınıflar ise diğerinde. Ben üçüncü sınıf öğrencisi olarak dört ve beşinci sınıf öğrencilerine yardımcı olurdum, Temel Bilgiler Ansiklopedisi sayesinde. Çevrede Çanakkale Savaşlarından kalan koruganlar arasında dolaşırdık zaman zaman. Savaşı, Atatürk’ü ve tarihin o dönemini çok iyi öğrenmeye başlamıştım. Demirtepe ’deki acı anım ise daha altı aylık olan köpeğimin ağzından salya geliyor diye kuduz şüphesi ile taşlanarak öldürülmesi idi. Köpeklerde gençlik hastalığı denilen viral hastalığı o zaman öğrendim.

Bir yıl sonra kendimi Sarıkamış'ta buldum. Babam oraya atanmış idi. Muhteşem ve vahşi doğayı, o şartlarla başa çıkmayı orada öğrendim. Kayak kaymayı, ata binmeyi, uzun yürüyüşler yapmayı da. Beşinci sınıfta oynadığımız sınıf oyununda doktor rolünde idim, İstiklal savaşında cephede çalışan bir doktorun hikâyesi! Atatürk ve silah arkadaşlarını daha da bir hayranlıkla öğreniyordum.

“Sarıkamış'ta ciddi bir hastalık geçirirken, ilk iş deneyimimi ortaokulda yaz tatillerinde Isparta'da yaşadım.”

Sarıkamış'ta iki önemli olay oldu. Birincisi bir sağlık sorunu idi. Bugünkü bilgilerimle primer tüberkülozu semptomatik olarak geçirdim ve Ankara'ya gitmek zorunda kaldık. Prof. Dr. İrfan Titiz tarafından tedavi edildim. İkincisi ise yabancı dil ve müzik eğitimine başlamam oldu. Annem ve babam benim İngilizce öğrenmemi ve en az bir müzik aleti çalmamı isterlerdi.

Ortaokula Sarıkamış'ta başladım, ancak Isparta'da tamamladım. O zamanlar Isparta Lisesi çok başarılı bir lise idi. Ortaokul kısmı da zor ve iddialı idi. Isparta'daki arkadaşlıklar çok güzeldi. Ben iki yıl kaldığımız o kentte yaz tatillerinde çırak olarak çalıştım. İlk iş deneyimlerim! Birinci yaz manifaturacıda, ikinci yıl ise eczanede. Her iki çalışma yerinde de çok ilginç deneyimlerim oldu. Aklımda kalan en önemli anı, cumartesi öğleden sonra patronlarımla haftalığıma vermeleri ve “hadi artık maça gidebilirsin” demeleri idi. Haftalığı alıp stadyuma gider, amatör futbol maçlarını seyrederdik arkadaşlarla, gazoz içerek!

Liseye başladıktan birkaç ay sonra babamın tayini Konya'ya çıktı. Biz de apar topar oraya gittik. Konya Lisesi o zaman erkek lisesi idi, ama ben ikinci sınıfa geçince fen bölümlerine kız öğrenci almaya başladılar, bizim sınıfta iki kız arkadaşımız vardı. Bize bazı konularda nasıl davranmamız gerektiğini çok nazikçe öğretiler! Ne de olsa birisi matematik öğretmenimizin kızı, diğeri de İngilizce öğretmenimizin kız kardeşi idi!

“Lise son sınıfta ODTÜ'yü kazandım ama seçtiğim American Field Service (AFS) mübadele programı tercih ettim”

Lise son sınıfta American Field Service (AFS) mübadele programına seçildim. Bir yıl süre ile Amerika'da okuyacak idim. Aynı zamanda üniversite giriş sınavına da girdim ve ODTÜ'yü kazandım. Ancak kayıt dondurma olmadığı için seçim yapmam gerekiyordu. Ailecek Amerika'da bir yıl lise eğitime devam kararı aldık. Amerika'da Illinois eyaletinde ufak bir köye gittim, Nokomis. Ailem çiftçi idi, dört kardeşim vardı. Ben lise son sınıf (senior), bana yaşıt kardeşim ise üçüncü sınıf (junior) öğrencisi idik. Orada büyük ailede yaşamasını, çiftlikte işlerin nasıl yapıldığını, her türlü çiftlik aracını kullanmayı, süt sağmayı öğrendim.

Bu arada AFS öğrencisi olarak tüm yükümlülüklerimi yerine getirmeye çalıştım, bu nedenle bir yılda tam 48 konuşma verdim, Türkiye ve AFS ile ilgili. Benim için çok yararlı bir yıl oldu. Sadece dil öğrenmek değil, oldukça farklı bir toplumda yaşamak, farklı bir eğitim sistemine uyum sağlamak, konuşma yapmak ve yanı sıra bazı derslerde çok başarılı olurken (matematik, cebir, geometri, fizik gibi), bazılarında daha gidilecek yolum olduğunu (Problems of American Democracy gibi) farketmek! Amerika'da benimle birlikte olan bazı AFS öğrencileri ile yakın dostluklarımız uzun seneler devam etti, Prof. Dr. Ahmet Göğüş, Prof. Dr. Yılmaz Esmer gibi.

“Tıp fakültesine gideceğimi duyan babamın bir hekim arkadaşı bana ‘bundan sonra bahar görmeyeceksin’ demişti”

Amerika'da iken üniversite sınavına da girdik, ben Hacettepe Tıp Fakültesi'ni kazandım. Aslında mühendis olmak istiyordum, ancak İTÜ sınavı ayrı idi ve Hacettepe'yi kazandıktan sonra tekrar sınava girmek istemedim. Tıp fakültesine gideceğimi duyan babamın bir hekim arkadaşı bana "bundan sonra bahar görmeyeceksin" demişti, hiç unutmuyorum.

Biz Hacettepe'ye başladığımız zaman fakülte Ankara Üniversitesi'ne bağlı idi. Daha sonra Hacettepe Üniversitesi kanunu çıktı. Aradaki dönemde epeyce "mezun olunca ne olacağımız" hakkında söylentilerle bizleri endişelendirmeye çalışanlar oldu. Ama son derecede iyi bir eğitim kadrosu ile bizleri yetiştirdiler, tüm hocalarımıza teşekkür ediyorum.

Hacettepe'de yaz stajlarında kardiyolojide çalıştım. Prof. Dr. Aydın Karamehmetoğlu'ndan EKG okumayı, Prof. Dr. Neşet Aytan'dan klinik kardiyoloji, takım çalışması ve yönetim gibi konuları öğrenmeye çalıştım. Stajlarda her hocamızın ayrı özelliklerini kapmaya çalıştık. Bir iç hastalıkları uzmanı olarak, Prof. Dr. Faruk Özer'den hikâye almayı ve hastaya bir bütün olarak bakmayı, Prof. Dr. Hasan Telatar'dan fizik incelemenin ince noktalarını ve Prof. Dr. Şeref Zileli'den profesyonelliği, herkesi dinlemeyi, alçak gönüllülüğü, araştırma ile klinik yaklaşımı birleştirmeyi öğrendim. Diğerlerinden de pek çok başka özellikler.. Temel bilimler derslerini ve laboratuvarlarını unutmak mümkün değil, hele Carbon 14 deneyi, Prof. Dr. Pınar Özand!

"İntern öğrenci iken Prof.Dr. Emin Kansu ile birlikte Newcastle-Upon-Tyne üniversitesinde üç ay geçirdik."

Biz son sınıfta iken (intern) Hacettepe ile İngiltere'deki üç tıp fakültesi arasında bir anlaşma yapıldı. Bizden seçilen öğrenciler üç ay süre ile Birleşik Krallıktaki bu hastanelerden birisinde staj yaptı. Ben ve Emin Kansu (Prof. Dr.) Newcastle-Upon-Tyne üniversitesinde üç ay geçirdik. Ünlü Prof. Walton (nöroloji) ve Prof. Shaw (nefroloji) bende hayranlık yaratan kişiler olmuştur.

Hacettepe'de iç hastalıkları asistanlık eğitimine başladıktan 10 ay sonra, Amerika Birleşik Devletleri'ne gittim, eğitimimi tamamlamak için. Önce bir yıl bir sınıf arkadaşım ile Ergün Önal (Prof. Dr.) Louisville University'de intern olarak çalıştım. Daha sonra ikimiz de University of Illinois Medical Center, Chicago'da iç hastalıkları eğitimimizi tamamladık. Eski adı 'Research and Education Hospital' olan bu iddialı hastanede bölüm başkanımız bizi "Mad Turks" diye tanımlardı, çılgınlar gibi çalıştığımız için. Bu dönem içerisinde bir süre de başasistanlık yaptım, yönetim ve yöneticilik ile yakından tanışmış oldum.

“Ne kadar yayın yaptığın değil, kaç kişi yetiştirdiğin önemlidir”

Chicago’da iç hastalıkları eğitimimden sonra infeksiyon hastalıkları fellow eğitimine başladım, Prof. Dr. George G. Jackson bölüm başkanımız ve benim mentorum idi. Unutulmayacak iki yıl geçirdim bu bölümde. Aldığım derslerden en önemli ikisi: “Ne kadar yayın yaptığın değil, kaç kişi yetiştirdiğin önemlidir” ve “Bu bölümde çalışanların her birisinin bir farklılığı olmalıdır, bu nedenle herkesin araştırma alanı farklı olacaktır”. Ben eğitim sonunda ayrılırken Dr. Jackson “sen ülkeye dönüyorsun diye seviniyorum, çünkü buradakine benzer bir bölüm kuracaksın, aynı zamanda üzülüyorum çünkü senin bildiklerini ve yaptıklarını arayacağız” dedi. Bunu duymak bir genç uzman için çok önemli bence. Dönüşte Hacettepe’de öğretim görevlisi olarak göreve başladım.

Servis sorumluluğu, biraz infeksiyon konsültasyonu, ilk yoğun bakım kuruluşuna katkı ve daha sonra yoğun bakım konsültanlığı ve son olarak da genel dâhiliye konsültasyonlarından sorumlu uzman doktorluk! Bence bana en fazla katkısı olan görev son sorumluluğum oldu. Tüm hastaneyi ve çalışanlarını tanıdım. Özellikle cerrahlarla çok iyi ilişkiler kurdum, sağol sevgili İskender (Prof. Dr. İskender Sayek). Hastaların çeşitliliğinden dolayı iç hastalıkları bilgilerim perçinleşti ve bilmediklerimi bildiklerime ekledim. Bu arada da doçentlik tezim üzerinde çalışma fırsatım oldu. Prof. Dr. Yahya Laleli’nin tezim sırasındaki katkılarını unutamam, sağol Yahya ağabey!

Tezimi tamamladıktan sonra doçent oldum (1980), sınav jürimdeki hocaların hepsi bana kendi fakültelerinde iş teklif ettiler, bunu unutamıyorum. Prof. Dr. Dinçer Fırat “onun yeri burası” demişti

Bir yıl sonra eşimle birlikte Chicago’ya, yeni görevlere gittik iki yıl süre ile. Bu dönemde daha önce eğitim aldığım üniversiteye bağlı bir hastanenin asistan eğitim programı yöneticisi olarak görev yaptım. Hem eğitici, hem de yönetici olarak çok önemli deneyimlerim ve kazanımlarım oldu.

Aynı süre içerisinde üniversite hastanesinde de enfeksiyon hastalıkları konsültanlığı ve araştırma proje danışmanlığı yaptım. İki yıllık süredeki en önemli kazanımlarımdan birisi formal yöneticilik ve liderlik eğitimi almak oldu. Diğeri ise Prof. Dr. Jackson sayesinde Amerikalı ve Avrupalı çoğu enfeksiyon hastalıkları liderleri ile tanışmış olmaktı.

“İşte senin yeni servisin, enfeksiyon hastalıkları ünitesi”

Amerika dönüşü Hacettepe’de beni bir sürpriz bekliyordu. O zamanki anabilim dalı başkanı Prof. Dr. Erdem Oram ve bir önceki başkan Prof. Dr. Hasan Telatar, beni yanlarına alıp iç hastalıkları katlarından birisine götürdüler. Koridorun sonunda çift cam kapılı bir yeri gösterip, “işte senin yeni servisin, enfeksiyon hastalıkları ünitesi” dediler. Böylece 1983 yılında Hacettepe Hastaneleri bünyesinde erişkin enfeksiyon hastalıkları ünitesi açılmış oldu.

Bu ünitenin gelişmesi sırasındaki katkıları nedeni ile hem iç hastalıkları anabilim dalı, hem de mikrobiyoloji anabilim dalı öğretim üyelerine ve asistanlarına minnet borçluyum. En büyük katkı aldığım iki kişiyi özellikle belirtmek istiyorum; Prof. Dr. Muzaffer Baykal ve Prof. Dr. Güler Kanra!

İnfeksiyon hastalıkları ünitesi hasta odalarının yanısıra, ufak bir laboratuvar, küçük bir toplantı odası içeriyordu. Eğitim toplantılarımızı daha geniş olduğu için iç hastalıkları katlarındaki toplantı odalarında yapıyor idik. Özellikle önem verdiğimiz konu hastane enfeksiyonlarını önleme ve tedavi etme programı idi.

Öncelikle iki yüksek hemşire arkadaşımızı hastane enfeksiyon hemşiresi olarak takıma aldık. İnfeksiyon kontrol eğitim programlarının yanısıra her ikisi de toplum hekimliğinde ‘master’ programına başladılar ve başarı ile tamamladılar.

O dönem Hastaneler Direktörü olan Prof. Dr. Erkmen Böke ve Başhekim Prof. Dr. Çelik Taşar’ın büyük destekleri ile hastane enfeksiyon komitesini kurduk ve başarılı çalışmalar yapmasını sağladık. Prof. Dr. Aykut Erbenji, Prof. Dr. Yüksel Bozer verdikleri destekle bu komitenin başarılı olmasını sağlayanlar arasındadırlar.

Hacettepe İnfeksiyon Ünitesinin ilk beşi, Deniz Gür (Prof. Dr.), Serhat Ünal (Prof. Dr.), Murat Akova (Prof. Dr.), Ömrüm Uzun (Prof. Dr.) ve Murat Hayran (Doç. Dr.) olarak sahaya çıkmıştı, kurulduktan sonraki ilk beş yıl içinde. Volkan Korten (Prof. Dr.), Kadir Biberoglu (Prof. Dr.), İftihar Köksal (Prof. Dr.) ve Yeşim Taşova (Prof. Dr.) daha sonra buldukları yerlerde Hacettepe enfeksiyon hastalıkları ünitesinin devamlılığını sağladılar. Hepsine teşekkür ediyorum.

“Chicago’daki hocam/mentorum Fullbright Bursu ile Hacettepe’ye geldi”

Hacettepe İnfeksiyon Hastalıkları Ünitesi’nin katkılarından birisi de yurt dışında konularında lider olan bilim insanlarının yer aldığı sempozyumlar düzenlemek oldu. Bu sayede pek çok kanaat önderini ülkemizde dinleme fırsatı bulduk, bazı bilim adamlarımız onlarla tanışarak yurt dışındaki çalışmalara katıldılar. Uluslararası ilişkiler böylece artırılmış oldu. Ünitimize en büyük katkısı olanlardan birisi de Prof. Dr. George G. Jackson olmuştur. Benim Chicago’daki hocam/mentorum, Fullbright Bursu ile Hacettepe’ye geldi ve sekiz ay kadar ünitemizin tüm programlarında yer aldı. Onun bilimsel özellikleri yanısıra profesyonelliği, insancıl yaklaşımı, stratejik düşünmeyi öğretmesi ve araştırmacı aklı sayesinde tüm ünitemiz çalışanlarına büyük katkısı oldu. Uluslararası ilişkilerimizin daha da artmasına neden oldu.

Ben ünitenin kurulmasından sonraki dönemde yurt içi ve yurt dışı meslek kuruluşlarında da aktif olmaya başladım. Bu çerçevede “Infectious Diseases Society of America, European Society of Clinical Microbiology and Infectious Diseases ve International Society of Chemotherapy” derneklerinde değişik görevlerde bulundum. Ayrıca “American College of Physicians, European Federation of Internal Medicine” gibi iç hastalıkları derneklerinde de görev aldım.

“1994 Yılında ailemle İstanbul’a yerleşme kararı aldık. Pfizer firmasında üst düzey yöneticilik ve antibiyotikler ile ilgili uluslararası kuruluşlarda danışmanlık ve yöneticilik yaptım”

Oldukça uzun kadro bekleyişi sonrasında profesör oldum (1988). Akademik çalışmaların devamı sırasında başka fırsatlar da ortaya çıkmaya başladı. Prof. Dr. Jackson'ın yanında öğrendiğim şeylerden birisi de beş yıllık stratejik plan yapmak idi. Benim planımda da Hacettepe'de yöneticilik yapmak olmadığı için, başka bir alana geçmeye karar verdim, 1994 yılında ailecek İstanbul'a göç etme kararı verdik; çocukların eğitimi ve hem benim, hem de eşimin kariyer planları nedeni ile. Ben Pfizer İlaçlarında danışman/genel müdür yardımcısı olarak 13 yıla yakın bir süre geçirdim. Her ne kadar resmi sıfatım bu idi ise de, dünya yeni antibiyotik geliştirme/araştırma takımında danışman, Avrupa antibiyotik takımı medikal liderliği, dünya antibiyotik mükemmeliyet merkezi liderliği, "outcomes measures" takımı üyeliği gibi değişik görevlerde deneyim sahibi oldum. Bu dönemde uluslararası kanaat liderleri ile ilişkiler, yöneticilik deneyimi, yurt dışı seyahatlerin zorluğu (!), aileden uzak kalma gibi konularda uzman oldum. Benim için inanılmaz bir ufuk açan bu deneyime beni ikna eden Alev Sonat'a çok teşekkür ederim.

Son resmi görevim ise Acıbadem Üniversitesi'nin kuruluşunda katkılarımı isteyen Prof. Dr. Necmettin Pamir ile olan çalışmam oldu. Rektör yardımcısı olarak üniversitenin modeli, öğretim elemanlarının seçimi, programların hazırlanması gibi konularda çok değerli arkadaşlarla çalışma imkânı buldum.

"Benim için en anlamlı ödül 'Royal College of Physicians' tarafından verilen 'Honoray Fellow' ödülü oldu."

İki senelik bu çalışmadan sonra ise kendime vakit ayırmayı ön plana aldım. Oldukça iyi bir seyahat fotoğrafçısı oldum. Gençlere katkıda bulunmak için konferanslar vermeye yurt içinde ve dışında devam ettim. Yeni konuların tartışılmasına neden oldum, hasta güvenliği, sağlık okuryazarlığı, sağlıkta kalite, değer bazlı sağlık hizmeti sunumu gibi. Türk İç Hastalıkları Uzmanlık Derneği ve Türk Hastane İnfeksiyonları ve Kontrolü Derneği başkanlıkları yaptım.

Akademik yaşamım boyunca ulusal ve uluslararası dergilerde 256 makale, 62 kitap bölümü yayınladım, biri e-kitap olmak üzere 12 kitabın editörlüğünü üstlendim. Ulusal ve uluslararası toplantılarda 675 sözlü veya yazılı (poster) bildiri sundum. Bunlardan daha önemlisi, beni kat kat geçen çok değerli bilim insanlarının yetişmesine katkıda bulundum. Onlar olmasa bu başarılarla erişmek zor olurdu.

Çok fazla ödül almadım, çünkü çoğu zaman ödül jürilerinde görevli idim! Benim için en anlamlı ödül "Royal College of Physicians" tarafından verilen "Honoray Fellow" ödülü oldu. Ben üç aylık staj dışında hiç çalışmadığım bir ülkenin dünyaca ünlü kurumundan bu ödülü aldım. Londra'da törende eşim, kızım ve ben çok gururlu idik, hem ailemiz, hem de ülkemiz adına!

Teşekkür ederim.

Prof. Dr. H Erdal Akalın (emekli)

FACP, FRCP, FIDSA, FESCMID, FEFIM

Not: Kaybettiğimiz tüm hocalarımı ve dostlarımı saygı ile anıyorum.

Yeni Alzheimer İlacı

HASTALAR İÇİN YENİ UMUT

Alzheimer Demansını Yavaşlatabilen İlk İlaç

ABD’li bir ilaç firması, Alzheimer hastalığını yavaşlatabilen ilk ilacı ürettiğini ve yakın zamanda piyasaya sürmeye hazır olduklarını belirtti. Şu ana dek bu vaadi gerçekleştirebilecek hiçbir ilaç yoktu. Var olan ilaçlar yalnızca semptomların hafifletilmesine yardımcı oluyor.

Firma yakında ABD’de “aducanumab” adı verilen çığır açıcı ilaç için gerekli onayların alınacağını açıkladı. 2020’de resmi işlemlerinin tamamlanması beklenen ilaç, ABD’nin ardından Avrupa’ya gelecek.

İlacın test süreci sırasında Mart 2019’da hayal kırıklığına uğratan sonuçlardan sonra, daha yüksek dozlarda kullanıldığında erken dönem

Alzheimer hastalarına önemli faydalar sağlayabildiği; hastaların hafızalarını ve günlük yaşam becerilerini daha fazla koruyabilmelerini sağladığı görüldü.

Büyük umut

Aducanumab, Alzheimer’lı insanların beyinlerinde birikerek anormal şekiller oluşturan amiloid proteinini hedefliyor. Bilim insanları, bu plakların beyin hücreleri için toksik olduğunu ve ilaç kullanarak bunları temizlemenin -tam bir tedavi olmasa bile- demans için büyük bir ilerleme olacağını düşünüyorlar. On yıldır yeni bir demans ilacı piyasaya sürülüyordu.

İlacı piyasaya sürmeye hazırlanan Biogen’in CEO’su Michel Vounatsos, “Hastalarda Alzheimer semptomlarını azaltabilecek ilk tedaviyi sunmak konusunda büyük bir umudumuz var.” dedi.

Yenidoğan İçin İlk Medikal “Emilebilir” Glikoz Ölçer

Yenidoğan Tükürüğünden Glikoz Konsantrasyonu Ölçtüler

Yenidoğanlarda çok çeşitli sağlık sorunları görülebiliyor, ancak bedenleri küçük olduğu için teşhis koymak büyük bir zorluk olarak karşımıza çıkıyor.

Örneğin tip 1 diyabetin tanımlanması, bebeğin cildindeki interstisyel sıvıya erişilmeyi gerektiriyor; ki bu da hem bebek hem de işlemi gerçekleştirirken orada bulunan herkes için nahoş bir durumdur.

Bu nahoş durumların önüne geçmek için San Diego'daki Kaliforniya Üniversitesi ve İspanya'daki Alcalá Üniversitesi'nden araştırmacılar, yenidoğaların tükürüğünden glikoz konsantrasyonlarını ölçebilen yerleşik biyosensörlü bir emzik geliştirdiler.

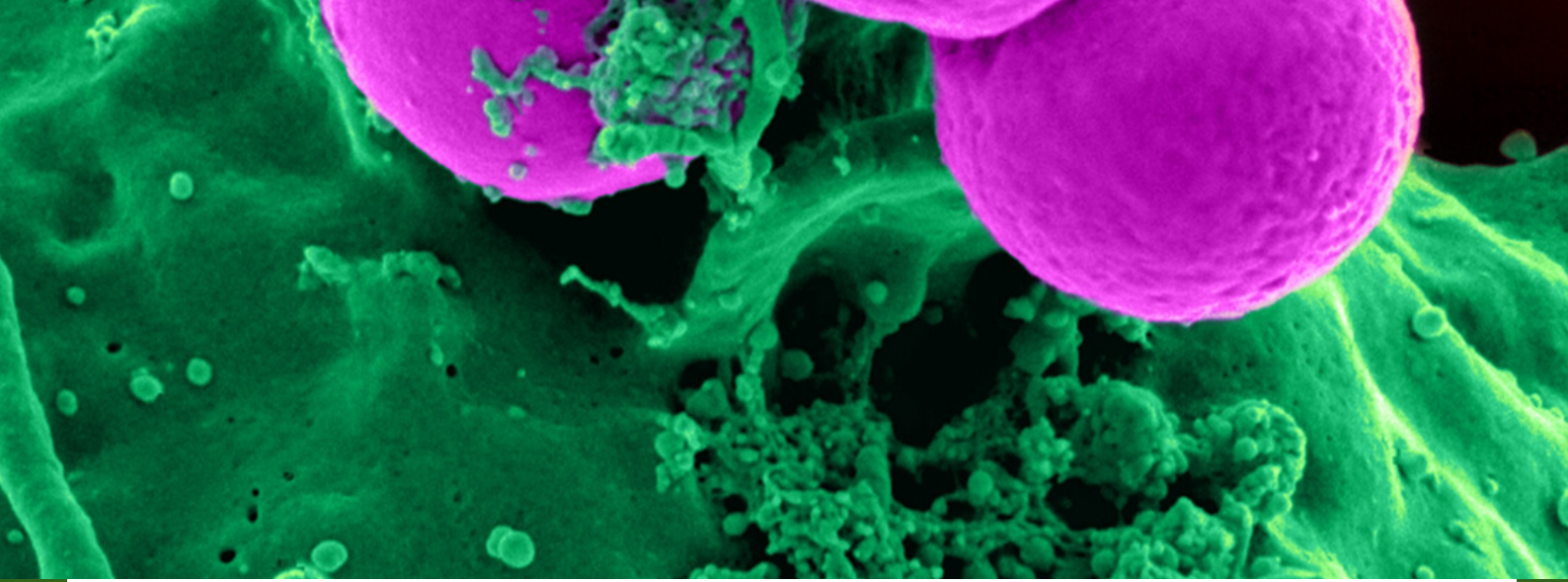
Yeni teknoloji, neredeyse doğum sonrası tip 1 diyabetin teşhisini otomatik hale getiriyor. Ayrıca glikozun biyobelirteç olduğu diğer koşullar için de büyük bir teşhis potansiyeline sahip.

Emzik, tükürüğü bir detektöre çekmek için meme ucu içinde ince bir kanal kullanıyor. Glukoz-oksidad (GOx) enzimi tükürükteki glikoz ile reaksiyona giriyor ve reaksiyonu tespit etmek için bir elektrot dönüştürücü şerit kullanılıyor. Şerit tarafından üretilen elektrik akımının gücü, numunedeki glikoz miktarının bir göstergesi oluyor. Bu ölçüm bir akıllı telefona veya başka bir cihaza kablosuz olarak iletilebiliyor.

Yeni doğanlar için geliştirilmiş olmasına rağmen, cihaz şu ana dek sadece tip 1 diyabetli yetişkin hastalarda denendi. Gönüllü hastaların, yemeklerden önce ve sonra olmak üzere yükselen/alçalan glikoz seviyeleri bu yöntemle değerlendirildi.

Kanserle Mücadele

CIHAZ KANSER YAYILIMINI YAVAŞLATIYOR

Kanser Hücrelerinin Teşhis ve Takibi İçin Minik Tuzaklar

Michigan Üniversitesi'nden araştırmacılar, kanser hücrelerinin gen ekspresyonu analizini yapmak için hücreleri kendisine doğru çekebilen implante edilebilir küçük bir cihaz yarattılar. Bu mikroskobik cihaz, yeni hücrelerin yerleşmesine izin verecek şekilde tasarlanmış bir biyomateryal iskeleden oluşuyor. Yerleşmek için kendine uygun alan bulmaya çalışan dolaşımdaki tümör hücreleri, iskele cihazı tarafından hızla yakalanıyor.

İmplant basit bir prosedürle derinin hemen altına yerleştirilebiliyor ve tespiti zor olan akciğer kanseri bile, bu implantın biyopsi işleminden geçmesi vasıtasıyla tespit edilebiliyor.

Cihaz şimdiye dek kanserli laboratuvar farelerinde denendi ve araştırmacılar, implantları kullanarak yakalanan hücrelerin içindeki 635 genin ekspresyonunu analiz edebildi. Bu analiz, farelerin durumunu etkili bir şekilde teşhis etmek ve hastalık ilerlemelerinin seyrini tahmin etmek için yeterliydi.

İmplant edilebilir iskele, ilk önce bağışıklık hücrelerini çekiyor, ardından tümör hücreleri onları takip ediyor ve böylece kanser hücrelerini hiç yakalamadan bile kanseri tespit etmek mümkün olabiliyor. Ayrıca cihaz, dolaşan tümör hücrelerini yakaladığı için kanser yayıcı hücrelerin başka bir yerde metastaz yapmasını engelliyor. Bu durum meme kanseri tümörü taşıyan fareler üzerinde yapılan bir çalışmayla kanıtlandı. Dolayısıyla yeni teknoloji implant sadece teşhis amaçlı değil, aynı zamanda kanserin yayılmasını yavaşlatmak için de kullanılabilir.

Örümcekler Yara Bantlarına İlham Oldu

Massachusetts Institute of Technology'den bilim insanları, örümceklerin salgıladığı yapışkan sıvının suyu absorbe edebildiğini farkettikten sonra bu sıvının çalışma prensibini ameliyat sonrası vücut dokularını birleştirmek için kullanmak üzere kolları sıvadılar. Tasarlanan çift taraflı yapışkan bandın şu ana kadar domuz derisi ve akciğerleri üzerinde yapılan testlerde saniyeler içinde işe yaradığı gözlemlendi. Ekip, araştırmanın ilerletilmesiyle bandın dikiş yerine de kullanılabileceğini belirtiyor.

Vücuttaki dokuların yüzeyindeki su, kayganlaşmalarına sebep olur. Bu durumda dikişler her zaman etkin şekilde çalışmayabilir, enfeksiyonlara ve ağrıya neden olabilir.

Şu anki mevcut doku yapıştırıcılarının işe yaraması birkaç dakikayı bulabiliyor, başka vücut bölümlerine damlayabiliyor. Bu nedenle bilim insanları, ilhamı doğadan alarak bu yeni yöntemi geliştirme ihtiyacı duydular.

Örümcekler, avladıkları böceğin yüzeyindeki suyu anında emen ve yüklü polisakkaritler içeren yapışkan bir malzeme salgılayarak yapışabilecekleri bir yama oluştururlar.

Araştırmacılar da buna benzer şekilde, ıslak vücut dokularından suyu emmek için bant üzerinde poliakrilik asit kullandılar ve yapışkanın hızlıca yapışmasını sağladılar. Jelatin veya kitosan eklendiği takdirde, bandın kalıcılığını birkaç gün ila bir ay boyunca koruyabildiği belirtiliyor.

Yöntem şu ana dek domuz ve sıçanların ince bağırsak, mide, karaciğer ve cilt dahil olmak üzere farklı dokularında test edildi. Çalışma yazarı Hyunwoo Yuk, "Akciğer ve trakea gibi yumuşak ve kırılğan dokuların dikilmesi çok zordur, ancak çift taraflı bandımızla beş saniye içinde onları kapatabiliriz."

Yeni yöntem ayrıca dokulara zarar vermeden veya ikincil komplikasyonlara neden olmadan, kalp gibi organlara tıbbi cihazlar bağlamak için de kullanılabilir." dedi.

Ulaşılması Zor Endovasküler Yapılar İçin Robotik Sistem

Kanada'daki Polytechnique Montréal Nanorobotics Laboratuvarı'ndan araştırmacılar, karmaşık endovasküler yapılarda cerrahların ulaşamadığı noktalara, endovasküler aletleri yönlendirmek için yeni bir yöntem geliştirdiler. Bu teknikte, hasta ve endovasküler alet, manyetik bir alan içerisinde robotik platform kullanılarak hareket ettiriliyor.

Endovasküler cerrahi, çok çeşitli müdahale tiplerinde minimal invaziv yaklaşımların uygulanmasına olanak sağlarken; bazı teknik zorluklara da sahiptir. İnce kateterin, uzun ve kıvrımlı damarlardan ilerletilmesi oldukça zor olduğu için cihazın damarlarda sıkışma riski vardır. Bu nedenle vücudun bazı bölgeleri, damarların karmaşıklığı sebebiyle endovasküler cerrahların geleneksel yöntemlerle çalışmasına uygun değildir.

Bu sorunu gidermek için araştırmacılar, kateteri damarda ilerletmeye yardımcı olarak erişilemeyen alanlara ulaşmayı kolaylaştıracak bir dış kuvvet üzerinde çalıştılar.

Bu teknikte, hastayı manyetik alana göre hareket ettirmek için manyetik kateter ucunu etkileyen bir dış manyetik alan ve bir robotik platform kullanılıyor. MRI tarayıcısı manyetik alanı oluşturuyor ve MRI makinesinin içindeki tek biçimli alan yerine dışardaki saçak alanı kullanılıyor.

Araştırmaya katılan araştırmacı Profesör Sylvain Martel, "MRI tarayıcı üreticileri normalde saçak alanını minimuma indirirler. Bizim için bu saçak alanı, mevcut manyetik yönlendirme yaklaşımlarının en iyilerinden bile daha üstün bir çözümü temsil ediyor. Bildiğimiz kadarıyla, bizim araştırmamızla MRI saçak alanı ilk defa tıbbi bir uygulama için kullanılmış oldu." diyor.

Araştırma ekibi damar içerisinde kateterin yol almasını sağlayan manyetik alanı yönlendirmek için, ağır MRI cihazını hareket ettirmek yerine hastayı hareket ettirmenin daha kolay olacağı sonucuna vardılar. Bunu yapabilmek için, tarayıcının saçak manyetik alanı içine yerleştirilmiş, üzerinde hastanın dayandığı ve hareket ettirebildiği robotik bir masa kullandılar. Masa, hastayı en iyi şekilde yerleştirmek için kateterin hedefine doğru hareket etmesini sağlıyor. Bu yöntemle, invaziv operasyonların daha güvenli şekilde yapılabilmesi hedefleniyor.

doktorclub Awards

Türkiye'nin Sağlık Ödülleri

DOKTORCLUB AWARDS 2019

20 ARALIK 2019

İstanbul Üniversitesi Ord.Prof.Dr.Cemil Bilsel Konferans Salonu

www.doktorclubawards.com

DOKTORCLUB AWARDS 2019 KATEGORİLERİ

Yılın Doktoru Ödülleri

Yılın Yenilikçi Temel Bilimler Doktoru
Yılın Yenilikçi Dahili Bilimler Doktoru
Yılın Yenilikçi Cerrahi Bilimler Doktoru
Yılın Yenilikçi Diş Hekimi

Yılın Sağlık Profesyoneli Ödülleri

Yılın Yenilikçi Hemşiresi
Yılın Yenilikçi Eczacısı
Yılın Yenilikçi Sağlık Profesyoneli

Yılın İlaç Endüstrisi Ödülleri

Yılın Ar-Ge / İnovasyon Uygulaması
Yılın Sosyal Sorumluluk Projesi

Yılın Medikal Endüstri Ödülleri

Yılın Ar-Ge / İnovasyon Uygulaması
Yılın Sosyal Sorumluluk Projesi

Yılın Biyoteknoloji ve Genom Teknolojisi Ödülleri

Yılın Ar-Ge / İnovasyon Uygulaması

Yılın Sağlık Girişimi Ödülleri

Yılın Ar-Ge / İnovasyon Uygulaması

Yılın Sağlık Bilgi Sistemleri Ödülleri

Yılın Yenilikçi Ürünü / Uygulaması

Yılın Kamu Hastaneleri ve Sağlık Kurumları Ödülleri

Yılın Yenilikçi Uygulaması
Yılın Sosyal Sorumluluk Projesi

Yılın Özel Hastaneler ve Sağlık Kurumları Ödülleri

Yılın Yenilikçi Uygulaması
Yılın Sosyal Sorumluluk Projesi

Yılın SivilToplum Kuruluşları ödülleri

Yılın Sosyal Sorumluluk Projesi

Ödül Töreni:

20 ARALIK 2019

*İstanbul Üniversitesi Ord. Prof. Dr. Cemil Bilsel
Konferans Salonu*

doktorclub Awards
Türkiye'nin Sağlık Ödülleri

BİZE ULAŞINIZ

www.doktorclubawards.com

info@doktorclub.com

DOKTORCLUB AWARDS 2019 FINALISTLER VE PROJELERİ

YILIN DOKTORU ÖDÜLLERİ

YILIN YENİLİKÇİ TEMEL BİLİMLER DOKTORU KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuru Sahibi: Doç. Dr. Sevcan Karakoç Demirkaya

Projesi: Deneysel otizm modeli oluşturulmuş sıçanlarda nörotransmitter modülatörü ilaçlardan gabapentin ve riluzol kullanımının davranışsal ve nörobiyolojik etkilerinin araştırılması

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Hıdır Kadircan Keskinbora

Projesi: İbn Sina'nın Küçük Tıp Kanunu kitabının günümüü Türkçesine ve İngilizce'ye tercüme edilmesi, kitaplaştırılması

Başvuru Sahibi: Dr. Mustafa Yürürdurmaz

Projesi: Aile Hekimliğinde hastalıktan koruyucu-önleyici uygulamaların bire bir ikna yöntemiyle eğitilerek gerçekleştirilmesinin; gözlenebilir-ölçülebilir, sonuçları ve yararları

YILIN YENİLİKÇİ DAHİLİ BİLİMLER DOKTORU KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuru Sahibi: Uz. Dr. Yeliz Atıcı

Projesi: Başta bebek ve çocuklar olmak üzere herkesin kullanımına yönelik, steril ve kolay bir şekilde idrar toplamayı sağlayan bir idrar toplama torbasıdır. Ölçüleri büyütme sureti ile büyük çocuk ve yetişkinlerde de kullanılabilir; 24 saatlik idrar toplama işlemlerinde de kullanılabilir.

Başvuru Sahibi: Doç. Dr. Murat Biteker

Projesi: Ephesus Çalışması

Başvuru Sahibi: Uz. Dr. Şenay Mevlitoğlu

Projesi: Ordu'nun Akkuş İlçesinde Akkuş Kaymakamlığı bünyesinde Çocuk Koruma Birimi'nin açılmasını sağladı.

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Ayhan Olcay

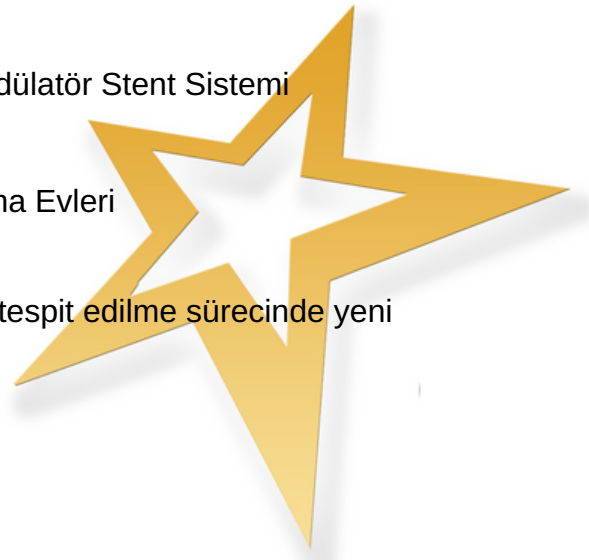
Projesi: Hipertansiyon Tedavisinde Curatio Dualis Nöromodülatör Stent Sistemi

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Aynur Özge

Projesi: Alzheimer Hastalığından Korunmada Aktif Yaş Alma Evleri

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Ertan Yetkin

Projesi: Genişleyici damar hastalıklarının tanımlanması ve tespit edilme sürecinde yeni stratejilerin geliştirilmesi

YILIN YENİLİKÇİ CERRAHİ BİLİMLER DOKTORU KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Serdar Baki Albayrak

Projesi: 1. Omniport Cerebrale: Tübüler ve kendiliğinden genişleyen beyin ekartörü. Minimal beyin korteks kesisiyle nitinol bazlı akıllı metalden yapılan ve 360 derece cerrahi görüş sağlayan bu yeni beyin ekartörünün prototipi mevcut ve hayvan deneyleri başarılı sonuç verdi. 2.Gliomir; beyin kanser aşısı

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Oktar Asoğlu

Projesi: İleri Evre Rektum Kanseri Hastalarında Ameliyatsız Tedavi

Başvuru Sahibi: Asist. Dr. Hasan Büyükdoğan

Projesi: El Cerrahisi Sonrası Rehabilitasyonda Giyilebilir Teknoloji: Akıllı Fleksör Atel, Hekim 4.1

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Serdar Günaydın

Projesi: Ameliyat Sonrası Kanama ve Hasta Kan Yönetimi Stratejisi: Bir Klinikten Tüm Hastaneye

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Ali Rıza Kural

Projesi: Endoüroloji alanının da ülkemizdeki ilk uygulamalar ve uluslararası dernek başkanlığımın tanıtımını içeren bir proje

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Ayşe Öner

Projesi: Dejeneratif Retina ve Optik Sinir Hastalıklarında Kök Hücre Uygulaması

Başvuru Sahibi: Dr.Öğr. Üyesi Mahmut Tokur

Projesi: Ölümcül Göğüs Yaralanmalarında Ölüm Oranını Azaltmak Amacı İle Geliştirilen Kateterler (Kalp Tamir Kiti Ve Acil Göğüs Drenaj Seti)

YILIN YENİLİKÇİ DİŞ HEKİMİ KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuru Sahibi: Asist. Dr. Büşra Deveci

Projesi: Effects of nicotine administration in rats on MMP2 and VEGF levels in periodontal membrane

Başvuru Sahibi: Dr.Öğr. Üyesi Gediz Geduk

Projesi: Ağız İçi Şüpheli Lezyonların Tanısında Floresans Teknolojisi Ve Vital Boyama Yöntemlerinin Kullanımı

Başvuru Sahibi: Dt. Lutfiye Asuman Gökçe

Projesi: İleri derecede kemik ve dişeti kaybı olan hastalarda sallanan dişlerin cam fiberle splinti ve sallanan dişlerin tedavisi

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Sema Hakkı

Projesi: Bor içeren ağız gargarası

YILIN SAĞLIK PROFESYONELİ ÖDÜLLERİ

YILIN YENİLİKÇİ HEMŞİRESİ KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuru Sahibi: Asist. Dr. Aydanur Aydın

Projesi: Dijital sağlık destek sistemi

Başvuru Sahibi: Doç. Dr. Şenay Çetinkaya

Projesi: Prematüre Bebekler İçin Besleme Ünitesi

Başvuru Sahibi: Sn. Nicole Esmeray

Projesi: İşitme Engelli Kadınlara Verilen Planlı Eğitimin Klimakterik Dönemde Yaşanan Semptomlara Etkisi

Başvuru Sahibi: Sn. Hacer Özel

Projesi: Enfeksiyon Kontrolünde Çıgır Açacak Bir Yenilik: Tek Kullanımlık (Disposable) Tansiyon Aleti Kol Kılıfı

Başvuru Sahibi: Dr.Öğr. Üyesi Serpil Topçu

Projesi: Otomatik Saatlik İdrar Ölçüm ve Analiz Sistemi

YILIN YENİLİKÇİ ECZACISI KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuru Sahibi: Ecz. Bora Hazır

Projesi: İlaç Tarif

Başvuru Sahibi: Ecz. İskender İnce

Projesi: Akciğer Kanserinin Teşhis ve Tedavisinde Kullanılmak Üzere Timokinon'un Magnetik Nanoparçacıklara Konjugasyonu Kullanılarak Prototip Ürün Tasarlanması

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Özgen Özer

Projesi: Tırnak Mantarının Topikal Tedavisi İçin Terbinafin Yüklü Lipozomal Film Formülasyonların Tasarlanması

YILIN YENİLİKÇİ SAĞLIK PROFESYONELİ KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Gülşah Çeçener

Projesi: İleri Evre Meme Kanseri Kök Hücre Tedavisinde Let-7a ve miR-335 Temelli Yenilikçi Yaklaşımlar

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Osman Demirhan

Projesi: İnsanda dört ayak üzerinde yürümenin bilinmeyen genetik alt yapısının aydınlatılması

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Erdal Karaöz

Projesi: Rejeneratif Tıpta Kök Hücre

Başvuru Sahibi: Doç. Dr. Zübeyir Sarı

Projesi: MarVAJED - Marmara Visual Auditory Joint Education Device

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Sibel Silici

Projesi: Farklı botanik orjinli Türk propolisinin sağlıklı gönüllülerde farmakokinetik ve farmakodinamik etkileri

Başvuru Sahibi: Dr.Öğr. Üyesi Diğdem Yöyen Ermiş

Projesi: CXCL kemokin öncül dizilerinden türetilen özgün küçük peptit moleküllerinin, Kanser İlişkili Miyeloid Baskılayıcı Hücreleri Hedefleyerek "Kanser İmmünterapisi"nde kullanımı

Başvuru Sahibi: Prof. Dr. Fatma Yurt Onaran

Projesi: Pankreas Kanserinin Dual Floresan/Nükleer Görüntülenmesinde Kullanılan Bir Ajan

YILIN İLAÇ ENDÜSTRİSİ ÖDÜLLERİ

YILIN AR-GE / İNOVASYON UYGULAMASI KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: Meinox İlaç Teknolojileri A.Ş.

Projesi: İlaç yapılı MEIS inhibitörlerinin geliştirilmesi

Başvuran Kurum: RS Research- RS Araştırma Eğitim Danışmanlık İlaç San. Tic.A.Ş.

Projesi: Kanser Tedavisine Yönelik Tümöre Hedefli İlaç Geliştirme Çalışmaları

Başvuran Kurum: Sentezfarma İlaç Kozmetik Veteriner Hizmetleri Elektronik İthalat İhracat Sanayi ve Ticaret Ltd.Şti.

Projesi: Arım var balım var, insanlığa faydam var

YILIN SOSYAL SORUMLULUK PROJESİ KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: Allergan Türkiye

Projesi: Kutup Yıldızları Projesi

Başvuran Kurum: Bristol-Myers Squibb Türkiye

Projesi: İçinde O Güç Var

Başvuran Kurum: Pfizer Türkiye

Projesi: Elini Uzat, Can Damlası Ol!

Başvuran Kurum: Sanofi Pasteur

Projesi: Evimizin Sağlık Elçileri

YILIN MEDİKAL ENDÜSTRİ ÖDÜLLERİ

YILIN AR-GE / İNOVASYON UYGULAMASI KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: Almediko Sağlık Ürünleri

Projesi: Hemoroid ve Anal Fissür Semptomları İçin Yeni Bir Tedavi Yöntemi Sunabilen Tıbbi Cihaz Geliştirme Projesi

Başvuran Kurum: Arkan Tic.Paz.Teks.İnş.Kağ.San.Ltd.Şti / İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi

Projesi: İdrar yolu bakteriyel enfeksiyonu tespiti yapan bebek bezi

Başvuran Kurum: Bama Teknoloji Tıbbi Cihazlar Dan. Sađ. Bilişim San. ve Tic. Ltd. Şti.

Projesi: Freegait-Aktif Dış İskelet Sistemi

Başvuran Kurum: Can Özlü HIZIR Air Systems

Projesi: Hızır Sağlık Drone

Başvuran Kurum: Ege Üniversitesi

Projesi: Bir Gama Işını Zırhlama Kompozit Materyali ve Üretim Yöntemi

Başvuran Kurum: Hipertek elektronik ve makina sanayi tic.ltd.şti

Projesi: 3 bölmeli (Triple-lock) 7 kapılı Hiperbarik Tedavi Ünitesi

Başvuran Kurum: VSY Biyoteknoloji ve İlaç San. A.Ş.

Projesi: Katarakt Cerrahisinde Kullanılan, Robotik Kalıplama Teknolojisi ile Üretilen, Kullanıma Hazır İnovatif Önyüklü Yerleştiricili, Yüksek Refraktif İndeksli Glistening-Free Hidrofobik Göz İçi Lensi: ENOVA

YILIN SOSYAL SORUMLULUK PROJESİ KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: Doğu Medikal Tic ve San Ltd Şti.
Projesi: self servis iştirme testi

Başvuran Kurum: HMS A.Ş.
Projesi: AutoTrainBrain

Başvuran Kurum: Sesan Tıbbi Cihazlar Teknik Servis San. ve Tic. Ltd. Şti
Projesi: Sesan Akademi Eğitim Programı

YILIN BİYOTEKNOLOJİ VE GENOM TEKNOLOJİSİ ÖDÜLLERİ

YILIN AR-GE / İNOVASYON UYGULAMASI KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: Biovalda Sağlık Teknolojileri A.Ş.
Projesi: Kandan Kişiyeye-Özel Rejeneratif Biyogreftlerin Geliştirilmesi: HEMAGRAFT®

Başvuran Kurum: Ecotech Biyoteknoloji
Projesi: Biyo-sümfektan tabanlı plazmit izolasyonu için EKO-kit tasarımı

Başvuran Kurum: HiGen
Projesi: Genetik Hastalıkların Tedavisinde Adeno-İlişkili Virüs (AAV) Üretim Platformu

YILIN SAĞLIK GİRİŞİMİ ÖDÜLLERİ

YILIN AR-GE / İNOVASYON UYGULAMASI KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: Aksense Medikal Biyoteknoloji

Projesi: Hastane Enfeksiyonlarının Erken Evrede ve Hızlı Tanısını Sağlayan Hızlı Tanı Sistemlerinin Geliştirilmesi

Başvuran Kurum: Dermis Pharma Sağlık ve Kozmetik A.S.

Projesi: Kronik Yaraların Tedavisi İçin Biyoaktif Yara Örtüsü Geliştirilmesi

Başvuran Kurum: Erciyes Üniversitesi Genom ve Kök Hücre Merkezi (GENKÖK)

Projesi: GENKÖK-Biyobanka Projesi

Başvuran Kurum: GlakoLens A.Ş.

Projesi: Akıllı Kontakt Lens tabanlı Göz Tansiyonu (Glokom) Teşhis ve Takip Sistemi

Başvuran Kurum: NanoTego Nano Teknolojik Ürünler Araştırma Geliştirme Kimya Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Projesi: Hastane Mikrobu Kaynaklı Enfeksiyon Döngüsünün Kırılması İçin Kalıcı Sol-Gel Antimikrobiyal Kaplama ve anlık Ortam Havası Ölçümü ve Müdahale

Başvuran Kurum: Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü

Projesi: Elektro-Termal Görüntüleme

Başvuran Kurum: Yeşil Science

Projesi: FluAI

YILIN SAĞLIK BİLGİ SİSTEMLERİ ÖDÜLLERİ

YILIN YENİLİKÇİ ÜRÜNÜ / UYGULAMASI KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: Acıbadem Teknoloji A.Ş

Projesi: Astore İlaç ve Malzeme Yönetim Sistemi

Başvuran Kurum: Eyesoft Bilişim Eğitim Yayıncılık İletişim ve Danışmanlık A.Ş.

Projesi: Göz Hareketleri ile Kontrol Edilen Elektronik Motorlu Tekerlekli Sandalye Sistemi

Başvuran Kurum: Sinapsis Bilişim Medikal Teknolojileri LTD Şti

Projesi: Dicomburner Medical CD-DVD-Bluray Robotu

YILIN KAMU HASTANELERİ VE SAĞLIK KURUMLARI ÖDÜLLERİ

YILIN YENİLİKÇİ UYGULAMASI KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: İzmir Gaziemir Belediyesi

Projesi: Türkiye'de İlk Uygulama Örneği Olarak " Can Buton " Projesi. Gaziemir Belediyesi Sosyal Alarm Ve Düşme Dedektörü Hizmeti

Başvuran Kurum: Kayseri İl Sağlık Müdürlüğü

Projesi: First Touch

Başvuran Kurum: Kırklareli İl Sağlık Müdürlüğü Sağlıklı Hayat Merkezi

Projesi: "Kırklareli Sağlıklı Hayat Merkezi-Hastalığa Değil, Sağlığa Yatırım Yap "Projesi

YILIN SOSYAL SORUMLULUK PROJESİ KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: Batman İl Sağlık Müdürlüğü

Projesi: Her Doğuma Bir Fidan Projesi

Başvuran Kurum: Bolu İl Sağlık Müdürlüğü

Projesi: Tarayalım Obeziteyi Hayatımızdan Çıkaralım Projesi

Başvuran Kurum: İnegöl Devlet Hastanesi

Projesi: İnegöl Sağlık Tarihi Müzesi, Ambulans Tarihi ve Oyuncak Ambulans Müzesi

Başvuran Kurum: Kırklareli İl Sağlık Müdürlüğü

Projesi: Billur Gözler Projesi

Başvuran Kurum: Sağlık Bakanlığı Marmara Üniversitesi

Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Projesi: Hastane Çalışanlarından Hastalarına Peruk Projesi

YILIN ÖZEL HASTANELER VE SAĞLIK KURUMLARI ÖDÜLLERİ

YILIN YENİLİKÇİ UYGULAMASI KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: KTO Karatay Üniversitesi Tıp Fakültesi

Projesi: Yenilikçi Tıp Eğitimi ile Geleceğin Beş Yıldızlı Hekimlerini Yetiştirmek

Başvuran Kurum: Özel Medicabil Hastanesi

Projesi: "Yalın Sağlık Uygulamaları ile hastane süreçlerinin iyileştirilmesi"

Başvuran Kurum: Özel Medline Adana Hastanesi

Projesi: Yapay Zeka ile Sağlık Çalışanlarının El Yıkama Etkinliğinin Değerlendirilmesi

YILIN SOSYAL SORUMLULUK PROJESİ KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: Lokman Hekim Sağlık Grubu

Projesi: Engelsiz İletişim

Başvuran Kurum: Memorial Sağlık Grubu

Projesi: All-star 2019 ve Basketbol Süper Ligi / Memorial Organ Bağışı Top Seremonisi

Başvuran Kurum: Türkiye Özel Hastaneler Nöbetçi İşletme Müdürleri Birliği

Projesi: Türkiye özellikle İstanbul genelinde yoğun nüfusun başlı başına koşulları zorlaştırdığı bu günlerde, yoğun bakım ve cerrahi (Ameliyat) amaçlı yer arayışı olan hastalara en hızlı şekilde yer ayarlanması...

YILIN SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI ÖDÜLLERİ

YILIN SOSYAL SORUMLULUK PROJESİ KATEGORİSİ FİNALİSTLERİ

Başvuran Kurum: Genç Birikim Derneği

Projesi: Mobil Meme Kanseri Tarama Aracı

Başvuran Kurum: Kifder "Kistik Fibrozis Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği"

Projesi: Kistik Fibrozis Merkezleri Hayat Uzatır

Başvuran Kurum: Organ Nakilleri Bilinçlendirme ve Geliştirme Derneği

Projesi: Hayat Ver Sosyal Sorumluluk Projesi

Başvuran Kurum: S.A.B.A.H (Sakarya Afet Bilinlendirme ve Afete Hazırlama) Arama Kurtarma Derneği

Projesi: Afet ve Acil Durum Eczacılığı (ADEC)

Başvuran Kurum: Şizofreni Dernekleri Federasyonu

Projesi: Mavi At Hep Koşsun

Başvuran Kurum: Trakya Üniversitesi Akılcı İlaç ve Eczacılık Topluluğu

Projesi: Trakya'da Eczacı Dolabı Olmayan Köy Okulu Kalmasın Projesi

Başvuran Kurum: Türkiye Alzheimer Derneği Mersin Şubesi

Projesi: Alzheimer Mücadelesi için Mersin de Basamaklı Çözüm Modeli

doktor club®

 HEALTH 4.0
Magazin